

Biblioteca Centrală
Regiunii
Hunedoara-Deva

TRĂIASCĂ 23 AUGUST, ZUA ELIBERĂRII ROMÂNIEI DE SUB JUGUL FASCIST!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5242

6 pagini — 30 bani

Marti 22 august 1961

Marea sărbătoare a poporului român

Zia de 23 August a intrat în tradiția poporului român ca cea mai mare și mai scumpă sărbătoare națională a sa. Cu 17 ani în urmă, la 23 August 1944, țara noastră și-a cucerit pentru prima oară în mod real și pe deplin libertatea și independența națională. Inițiatorul, conducătorul încreștat și organizatorul înflăcărat al insurecției armate din august 1944 a fost Partidul Comunist Român. El a fost singura forță politică care s-a ridicat cu hotărâre împotriva criminalului război antisovietic. În condițiile istoricelor victorii ale Armatei Sovietice asupra hoardelor fasciste, folosind de data aceasta în rindurile invadatorilor hitleriști și ale elicii militiste antonesciene și contradicțiile existente în sinul claselor exploatare, Partidul Comunist a unit toate forțele patriotice, antifasciste, democratice, a mobilizat întregul popor la lupta pentru sfărșirea lanțurilor robiei fasciste. Întorcând, la chemarea partidului, armele împotriva hitlerismului, armata română a continuat apoi, cot la cot cu eroica armată sovietică, lupta până la zdrobirea Germaniei hitleriste.

Zia de 23 August 1944 a deschis poporului român drumul spre victoria asupra claselor exploatare, victorie care l-a creat posibilitatea de a clădi o nouă Românie, România socialistă.

În cei 17 ani care au trecut de la eliberarea țării, poporul nostru muncitor a dobândit mari realizări care au schimbat din temelii înfățișarea țării și viața poporului. România este astăzi o țară cu o economie puternică, în dezvoltare continuă și ascendentă. Profunde transformări revoluționare petrecute în viața țării au dus la lichidarea pentru totdeauna a exploatarea omului de către om, la făurirea bazelor economice a socialismului.

Cu un an în urmă, făcând bilanțul drumului străbătut de poporul român, cel de-al III-lea Congres al P. M. R. a constatat victoria socialismului în țara noastră, a adoptat planul economic de șase ani, trăsând perspectiva desăvârșirii construcției socialiste. Chemând partidului, oamenii muncii l-au răspuns cu înflăcărare, cu entuziasm. El au dovedit prin fapte, dragostea și recunoștința față de conducătorii lor încercați, hotărârea de a fi demni de marea sarcină ce le stau în față. O dovede rezultatele obținute în 1960, primul an al planului de șase ani în ceea ce privește dezvoltarea economică și culturală a țării, succesele obținute de oamenii muncii în primul semestru al anului în curs.

În primul an al șesenalului, volumul producției industriale a crescut cu 16,9% (față de 14% cit a fost planificat), iar în primul semestru al acestui an, cu 17% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Numai sporul absolut al producției obținut în anul 1960 față de anul 1959,

depășește producția întregului an 1938 la fontă cu 26%, la oțel și laminat cu 36%, la minereu de fier de aproape trei ori etc. Aceste rezultate care exprimă entuziasmul creator, elanul clasei noastre muncitoare și realismul sarcinilor puse de partid în fața poporului, îndreptătesc convingerea că planul de 6 ani va fi îndeplinit în bune condiții și chiar depășit.

Profundul atașament al oamenilor muncii față de politica partidului s-a făcut pe deplin simțit în înflăcărată întrecere socialistă pornită în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului. Lupta pentru ridicarea nivelului calitativ al produselor s-a soldat și se soldează în continuare cu realizări remarcabile dovedind calificarea tot mai ridicată, talentul și puterea de muncă a colectivelor din întreprinderi.

Deosebit de importantă este analiza pe care Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie și 1 Iulie a acestui an a făcut-o asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii. Așa cum s-a subliniat în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej, ceea ce caracterizează în prezent procesul construcției socialiste la sate este faptul că trecerea de la gospodăriile colective a căpătat un caracter de masă, ceea ce dovedește că există depline posibilități ca sarcina încheierii colectivizării să fie îndeplinită mai devreme.

Poporul nostru simte acum tot mai puternic roadele eforturilor sale creatoare. Pe baza dezvoltării economice și creșterii venitului național, partidul și guvernul au înfăptuit în mod sistematic măsuri menite să ducă la ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Printre acestea trebuie menționate măsurile luate în anii 1959 și 1960 privind sporirea salariilor și reducerea de prețuri, măsurile datorită cărora veniturile oamenilor muncii au crescut într-un an cu peste 6 miliarde lei. La acestea se adaugă recentele măsuri luate de partid și guvern pentru ridicarea salariilor muncitorilor, cadrelor didactice, cadrelor medic-sanitare, altor cadre de specialitate și reducerea unor prețuri, ceea ce va duce la o nouă sporire a veniturilor reale ale celor ce muncesc.

Toate aceste profunde transformări înnoitoare, vizibile pe întregul teritoriu al patriei, își au izvorul în faptul că în țara noastră puterea aparține poporului muncitor. Statul democrat-popular, principalul instrument al construcției socialiste, se sprijină pe alianța claselor muncitoare cu țărănimea, temelia de nezdruclinat a puterii populare. Pe temelia aceasta trinitică a apărut și se consolidează unitatea politică, morală și ideologică a întregului popor în jurul partidului și guvernului.

În țara noastră, prin grija partidului, se asigură participarea largă, activă, a maselor la conducerea construcției economice și culturale. A-

ceasta dovedește încă o dată superioritatea relațiilor socialiste asupra celor capitaliste, dovedește faptul că poporul este stăpân pe destinele sale și ale țării.

Uriasele realizări pe care le-a obținut și le obține poporul nostru în făurirea noului său viț se datorează faptului că el are un conducător încreștat, Partidul Muncitoresc Român, care se călăuzește după geniaza învățătură marxist-leninistă și se însușește din tezaurul mișcării comuniste mondiale, adaptându-le în mod creator la condițiile țării noastre. Poporul nostru este conștient că succesele pe care le dobândește sint îndolubil legate de faptul că el construiește noua orinduire socială în cadrul familiei unite a lagărului socialist. Relațiile de colaborare și într-ajutorare tovarășească statornicite între țările socialiste sint o puternică pirghie care accelerează progresul fiecărei țări.

Poporul nostru manifestă o profundă recunoștință față de Uniunea Sovietică care îi acordă un mare ajutor internaționalist frăcesc de o uriașă însemnătate pentru întreaga desfășurare cu succes a construcției socialiste. Colaborarea cu marea noastră vecină și prietenă, cu care avem relații largi, multilaterale, ce s-au dezvoltat continuu în toate domeniile, a avut și are o importanță hotărâtoare pentru țara noastră.

Recenta vizită în Uniunea Sovietică

(Continuare în pag. 4-a)

Conferințe consacrate zilei de 23 August

În orașele și satele de pe cuprinsul patriei au continuat să albă loc conferințe cu prilejul celei de-a 17-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.

În Capitală, la Atelierele „Grivița Roșie” a conferințat despre ziua de 23 August tovarășul Dumitru Popa, secretar al Comitetului orașesc București al P.M.R.

În conferința ținută la Uzinele „Grigore Preoteasa”, tov. D. Diaconescu, președintele Sfatului Popular al Capitalei a subliniat puternica dezvoltare pe care a cunoscut-o această întreprindere în anii de după eliberare.

Peste 1000 constructori de tractoare de la Uzinele „Ernst Thälmann” au audiat conferința ținută de tov. Gh. Munteanu, membru în biroul Comitetului regional Brașov al P.M.R.

Un mare număr de metalurgiști de la uzinele constructoare de utilaje petroliere „1 Mai” Ploiești au participat la conferința ținută de tov. Stelian Nănaș.

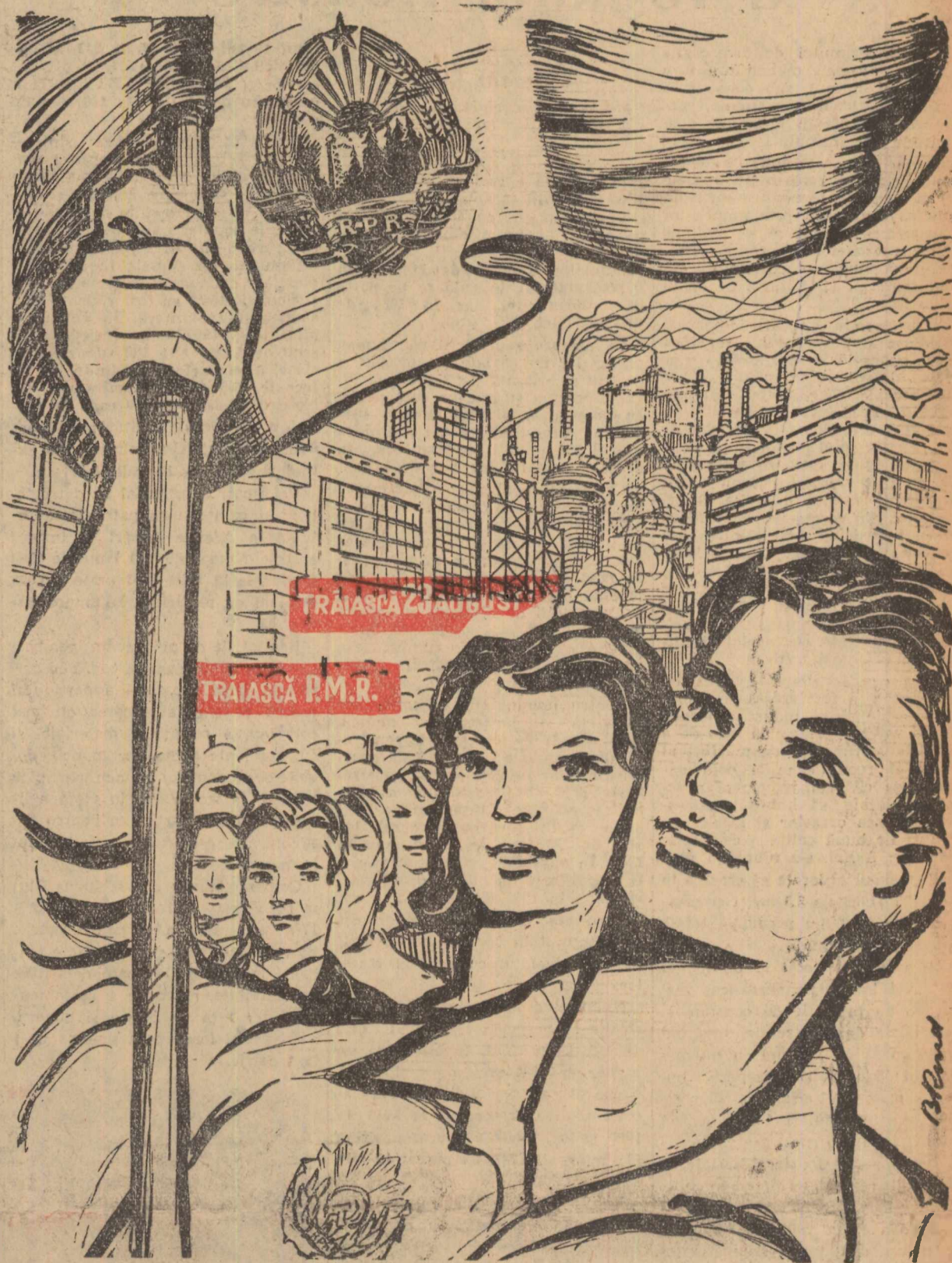
La Iași, la Depoul C.F.R. „Ilie Pintilie” a conferințat despre însemnătatea zilei de 23 August tov. Virgil Cazacu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R. Vorbitorul a arătat, printre altele, că numai anul acesta în orașul Iași s-au dat în folosință aproape 600 de apartamente.

Furnaliști din secția furnalei noi a Combinatului siderurgic Hunedoara au fost felicitați pentru realizările lor de tov. Petru Furdui, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.M.R.

Muncitorii chimisti de la Uzina de acid sulfuric și superfosfați din Năvodari și constructorii care lucrează la dezvoltarea acestei întreprinderi le-a vorbit despre ziua de 23 August tov. Vasile Vilcu, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Suceava al P.M.R.

La căminul cultural din comuna Cristinești, raionul Dorohoi, a conferințat tovarășul Ene Turcanu, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Suceava al P.M.R.

Asemenea conferințe au avut loc la uzinele „Tudor Vladimirescu”, „Semănătoarea”, Filatura „Dacia” din Capitală, la Uzinele de autoca-

Mihai Beniuc

MARELE DIRIJOR

Ploaie, răcorește-mi fruntea
De sudoare-nfierbântată;
Curcubeu, întinde-ți puntea
Către mine și-mi arată
Cum străbăți peste genune,
Arcuindu-te minune.

Ochii mei în raze joacă
Cuprinzând priveliști rare,
Timplele-mi subți promoroacă
Bat mai tare, tot mai tare —
Visu s-a-mplinit, dar iată,
Mereu altul, nu se găd!

Libelulă, crești rachetă,
Despicând virgine spații;
Licurici, te fă șafetă
De ertice pulsații
Sărutînd zuluși de aur
Pe-un ceres și proaspăt plaur.

Taina mare-a frumuseții
Care puse capăt spaimii
Azi e bucuria vieții
Și abruptul drum al faimei
De-a planta peste primejdii
Vegetația nădejdi.

Eugen Frunză

AZI ÎMI RĂSAI MIREASĂ

Te-ăș fi iubit cum te tubeam din veac,
Bogăță-n doine pentru om sărac,
În vîi, cu boi de lacrimi ce curg,
Pe culmi, cu briu de sînge în amurg.

Facile tristă-n codrii-nțunecoși
Te-ăș fi iubit și azi ca din strămoși;
Cu ochii arși te-ăș fi iubit și-acum
Îngenunchiat la vatra fără scrum.

Căci ne legase, vai, sărut amar,
Gîrbaciul ud, țărîna ta de jar,
Și chioate prelungi de neam fîlîmînd,
Și quier, ca de coasă, cînd și cînd...

Azi îmi răsaî mireasă-n cînturi noi
Și porți la sîn trijoî cu patru foi —
Tărie-mi ești, te-nalți și norii fug;
Nădejde-mi ești, și veghe, și belug.

Semeți, Carpații, ca flăcări-n joc
Se țin de umeri lași și de mijloc:
Bogat e grîul, jos, oțelu-cîncis,
Și brațul tău cu sceptrul s-a deprins.

O, te tubeam în chinu-ți vitejese,
Azi înzecit surîsul ți-l tubeac,
Și mî alepe spre mine și te-ascult
Și te tubeac de mii de ori mai mult.

O delegație a Partidului Muncitoresc Român și a guvernului R. P. Romine va face o vizită de prietenie în R. P. Ungară

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și Guvernul Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar au invitat o delegație a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a guvernului Republicii Populare Romine să facă o vizită de prietenie în R. P. Ungară, ca răspuns la vizita pe care o delegație de partid și guvernamentală a Republicii Populare Ungară a făcut-o în anul 1958 în Republica Populară Română.

Dînd urmare acestor invitații, o delegație de partid și guvernamentală a R. P. Romine condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, va pleca în R. P. Ungară la începutul lunii septembrie 1961.

Spectacol de gală cu prilejul închiderii celui de-al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori

Luni seara a avut loc la Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romine spectacolul de gală organizat de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Consiliul Central al Sindicatelor cu ocazia închiderii celui de-al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori de la orașe și sate.

Spectacolul a reunit cele mai bune formații care s-au evidențiat în cadrul marii întreceri culturale-artistice desfășurate în cinstea celei de-a 40-a aniversări a partidului și a celei de-a 17-a aniversări a eliberării patriei. Și-au dat concursul cei mai buni din cei peste 615.000 de cîntăreți, dansatori și membri ai brigăzilor artistice de agitație care timp de peste 7 luni au participat la diferitele faze ale întrecerii — de la faza dintre întreprinderi și intercomunale, pînă la faza finală, prezentînd pe scenele cluburilor, căminele culturale și caselor de cultură din orașe și sate aproape 100.000 de spectatori.

Semnale de bucluc și tulnicu au anunțat începerea spectacolului. Corile reunite ale unor mari întreprinderi, instituții și cămine culturale sub conducerea artistului emerit Dinu Stelian au interpretat imnul de Stat al R. P. Romine.

A urmat apoi un bogat program artistic care a constituit o adevărată trecere în revistă a cîntecului, dansului și portului românesc și ale minorităților naționale din țara noastră. Au răsunat cîntece închinare patriei și partidului, muncii avîntate din uzine, de pe șantierele de construcții și de pe ogoare, vieții noastre noi. Cu puternice aplauze au fost răsplătite jocurile populare rominești prezentate de formația artistică a întreprinderii „Industria șirmit” — Cîmpea Turzii, Balada tapinarilor executată de formația de flu-

ierși a căminului cultural din comuna Hodac, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, dansurile sovietice prezentate de echipa întreprinderii „Kirov” — București, ca și dansul cu tema „Munca, joc și voie bună” prezentat de echipa căminului cultural din comuna Dăbuleni, regiunea Oltenia. De mult succes s-au bucurat și fragmentele din programele prezentate de brigăzile artistice de agitație a Casei raionale de cultură „Grivița Roșie” — București, a complexului de lucrări Săvinești — Roznov, regiunea Bacău ca și programul orchestrei simfonice a Combinatului metalurgic Reșița și altele.

În încheierea spectacolului corile reunite au interpretat „Te cînt partid” de Mircea Neagu.

Spectacolul s-a bucurat de mult succes. El a constituit o manifestare a bogăției folclorului nostru, oglindind condițiile create de puterea populară dezvoltării artei și culturii în țara noastră.

La spectacol au asistat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnăraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Leonie Răutu, general de armată Leonie Sălbăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dălea, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de artă și cultură, numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Au asistat sefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București, alți membri ai corpului diplomatic, precum și oaspeți de peste hotare care se află în Capitală.

La sfîrșitul spectacolului, din partea C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat și guvernului, artiștilor amatori care au prezentat spectacolul le-au fost oferite flori.

(Agerpres)

În urmă cu un an, primele măsurători, primele săpături, dădeau de veste că pe o mare întindere a vechiului cartier Gluilești se vor ridica noi construcții. Curînd, pădurea de schele a crescut din ce în ce mai mult și au ieșit la iveală blocurile albe, luminoase: noul peisaj a transformat fosta mahala sărăcăcioasă a Bucureștiului.

Într-un răstimp scurt s-au construit aici numeroase blocuri însumînd 1592 de apartamente, o

școală cu 24 săli de clasă, diverse magazine. În cinstea zilei de 23 August noi locatari se vor muta în aceste apartamente. Pe altele și grădinițele acestui tînar cartier al Capitalei se sîdesc primele flori și plante ornamentale. În clișeu: Aspect al uneia dintre străzile cartierului Gluilești, care e altă de nouă înclit nu a căpătat încă un nume.

Foto: MIHAI POPESCU

Pe drumul continuei înfloriri a regiunii noastre

Clement Rusu

președintele comitetului executiv al statului popular regional Cluj

fața arabilă a regiunii și cuprinde 120.820 familii țărănești.

Pentru sprijinirea dezvoltării și consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective, în anul 1960 s-au acordat credite din partea statului, în valoare de peste 30 milioane lei, iar în 1961 de 67.491.000 lei.

Ca urmare a creșterii continue a producției industriale și agricole, a crescut și volumul circulației mărfurilor, precum și rețeaua comercială. În timp ce la sfârșitul anului 1949 rețeaua comerțului de stat cuprindea numai 524 unități de desfacere, în prezent numărul lor este de 1412.

Creșterea continuă a producției bunurilor de larg consum precum și măsurile luate de partid și guvern în ultimii ani, privitor la creșterea salariilor și reducerea prețurilor și în mod deosebit măsurile luate de recenta hotărâre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri în această privință, au dus și duc continuu la creșterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii, la ridicarea nivelului lor de trai.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii, între anii 1950—1960 au fost construite din fondurile statului, 4026 apartamente, iar în 1961 se vor construi peste 1200 apartamente. S-au electrificat un număr însemnat de sate, astfel că în prezent numărul lor este de 185 față de 21 cât erau în 1950. În anul 1961, sint prevăzute a fi electrificate un număr de 76 sate, iar până în 1965, 619 sate.

Rezultate deosebit de importante s-au obținut în ceea ce privește ridicarea nivelului cultural al masei.

Numărul școlilor elementare construite în perioada 1951—1961 este de 480. În prezent, funcționează un număr de 1307 școli de 4 și 7 ani. Numărul cadrelor didactice la aceste școli a crescut de la 5833 în 1950, la 7032 în 1961. În prezent avem 122 internate față de numai 18 câte erau în 1938.

Rezultatele revoluției culturale înfăptuite în anii regimului democrației populare se pot vedea în fiecare sat. Dacă în anul 1938 nu existau în mediul rural decât 23 cămine culturale și 6 cinematografe, astăzi avem în regiunea noastră 821 cămine culturale, 205 cinematografe, 9 caravane cinematografice, case de cultură în fiecare raion, bibliotecă în fiecare sat.

În ce privește grija partidului și guvernului pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii, rezultatele se pot vedea în următoarele cifre: în timp ce înainte de 1944 aveam în cuprinsul regiunii numai 18 spitale din care 3 în mediul rural, în prezent există 35 spitale, din care 19 în mediul rural. Numărul circumscipțiilor sanitare a crescut în ul-

timii 10 ani, de la 96 la 243. al policlinicii de la 8 la 22, al dispensarelor și serviciilor T.B.C. de la 5 la 16. Au fost înființate 128 case de naștere.

Aceste însemnate realizări sînt rezultatul activității conștiente a maselor largi de oameni ai muncii de la orașe și sate, care, conduse și mobilizate de organizațiile de partid și sfaturile populare, au sprijinit aceste realizări și-au adus contribuția la înfăptuirea lor. Votate în adunările populare cetățenești, o serie de construcții obștești au fost ridicate prin contribuție voluntară. În cursul anilor 1952—1961 s-au construit 404 școli de 4 și 7 ani, 186 adăugiri de clase, 6 localuri de grădinițe, 17 internate, 298 cămine culturale, 12 construcții sanitare, 10 case de naștere, 6 băi populare, 3702 poduri-podete, 68 indigui-canalizări, 108 extinderi electrice, 14 radiofocare etc.

Un ajutor substanțial au dat cetățenii și prin munca patriotică efectuată la diferite lucrări de interes obștesc. Numai de la 1 ianuarie 1960 și pînă la 31 iulie 1961 peste 240.000 cetățeni au participat la muncă patriotică.

Realizările de pînă acum, perspectivele de viitor, demonstrează cu prisosință grija deosebită a partidului nostru pentru satisfacerea cît mai completă a cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii, dovedesc că oamenii muncii participă cu elan la traducerea în viață a liniilor politice a partidului pentru desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră.

Oamenii muncii din regiunea Cluj se pregătesc să împlinesc cea de-a 17-a aniversare a eliberării patriei noastre cu noi și însemnate realizări în muncă, în toate domeniile de activitate, mărturie a atașamentului lor față de partid și guvern, a dragostei lor pentru scumpa noastră patrie.

PEISAJ RURAL 1961

Demostene Botez

Știu bine toate locurile — aceste
Că locurile copilăriei mele,
Dar sînt altele asidzî ca-ntr-o poveste
Și stele mari se-aprînseser în sate.

Aicea, unde-î azi termocentrală
Și stîlpi de beton duc parca-mînd
Spre zare, cabluri lungi, ca pe-o betecă,
Era cîndva iost și o fîntînă.

Și lăutăre-a loș și niste gropi
Aicea, unde-î hala de cupitoare,
Și două coșuri, nalte ca doi plopi
Aruncă fumul leneș pînă-n soare.

În sala luminată ca o glastră
Un om cîntă manele-automate
Și cerul-ntr-o lucră ca o fereastră
Și stele mari se-aprînseser în sate.

1961

O S I P

Cicerone Theodorescu

E. Osip, un om odată!
Îl pricepi în două clipe,
Dintr-o vorbă aruncată:
— Ești de mult sonda, Osipe?

Peste chipul tău: umbră —
Dintr-odată strîns în cîră —
Parc-un nor și parc-o umbră...
Repede. Pe nevăzute.

— Nu mai sînt. Acum sînt pazaie.
Aș picior de lemn mă-ncurcă.
Lor forță, nu stai la pazaie!
Nici nu torci, pe fus, din furcă.

— Accident?... El ride: — Poate!
Hitleristi, dînd în nas
Cînd le-am tras piciorul-n spate,
După el, pe-al meu, l-au tras...

(*) Din „Povestea hoidei”

O rază din zorii comunismului

Maria Zidaru

președinta gospodăriei colective din Păulești, regiunea Maramureș
Eroa al Muncii Socialiste

Cînd îți asterni
gîndurile pe hîrtie,
În preajma unei
mari sărbători, care
este pentru noi
zîna de 23 August,
ai vrea să înști
deodată totul, să
vorbești pe nerăsuțate despre
marile prefaceri prin care a trecut
comuna noastră de cînd locuitorii ei
au pășit pe calea colectivizării agri-
culturii, minunatul drum arătat de
partid. Însă, ce să scrii mai întîi?
Despre recolta bună de grîu obținută
de pe întinsele suprafețe, ori despre
marile ferme de animale care au
ajuns la bovine, de pildă, la o încăl-
cătura de 51 capete la suta de hec-
tare, despre grădina de legume în-
tînsă pe 16 ha., irigate sau despre
secele noi ale cărui fiecare metru
pătrat ne aduc 300 de lei venit, des-
pre sporirea fondului de bază de la
76.000 lei, cu cît am început, la peste
1.800.000 lei, adică 366.000 lei la suta
de hectare ori să amintesc de șirul
noilor case ale colectivității, de în-
treg Păuleștii reconstruit, electri-
cat și radiolocat?

Fiecare din aceste lucruri merită
spațiu și ele sînt legate printr-un fac-
tor comun: munca creatoare a țără-
nului colectivizat, eliberat de exploa-
tare și asuprire. Dar cîte nu se pot
spune despre planurile noastre — în
lumină învîntămintelor ce se desprind
din documentele Plenarei C.C. al
P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c.

Noi, colectivizii din Păulești, avem
cu ce ne mîndri. Dar cea mai mare
mîndrie a noastră sînt oamenii noi
care au crescut și s-au dezvoltat o
dată cu colectiva Gospodăria noastră
la crescut oameni de tip nou, cum
este, bunăoară brigadierul Andrei
Balogh, priceput agronom care de 8
ani este maestru al recoltelor bogate,
timp în care a crescut el însuși nu-
merosi șefi de echipă foarte pri-
cepuți și ei fruntași ai recoltelor bo-
gate. Andrei Balogh este feri-

cit că gospodăria
noastră este pro-
speră, se bucură
ori de cîte ori
găda să obține re-
zultate bune. Dar
s-a posomorît cînd
a aflat că ve-
cîinii noștri, tinerii colectivizii din
Amăți nu au obținut recolte bo-
gate pe măsura posibilităților exis-
tente, deoarece nu se pricepe încă bine
la organizarea muncii pe mari supra-
fețe de pămînt. Atunci, Andrei Ba-
logh s-a prezentat la consiliul de
conducere cu rugămintea de a fi în-
sat să lucreze o bucată de vreme la
colectiva din Amăți, să ajute pe co-
lectivizii de aici cu bogata lui ex-
periență. Colectivizii noștri au apro-
bat cu căldură această cerere, dor-
nind fiind ca toate gospodăriile co-
lective să ajungă la nivelul celor
fruntașe și toți colectivizii să o ducă
la fel de bine, să-și asigure aceeași
bună stare ca ei. În locul vechiului
egoism al țărănului mic proprietar de
pămînt, iată trăsătura nouă a colec-
tivistului, gata să sară în ajutorul
altora, spre binele tuturor.

În colectiva noastră trăiesc și oame-
nii bătrîni. Este emoționant să vezi
cu cîtă grijă discută adunarea gene-
rală repartizarea fondului de aju-
torare pentru bătrîni. Colectivizii ti-
neri și puternici se îngrijesc cu dra-
goste de vîrstnici, să le asigure o bă-
trînețe liniștită, îndestulată. Dar nu
toți bătrînii noștri vor să stea cu
mîinile în sîn. Avem un colectivist
de 72 de ani, pe moș Andrei, care
este cel mai priceput șef de echil-
pă legumicultor și harnic încă cu
toată vîrsta lui înaintată. Deci, nu
numai casele, ulițele comunei colec-
tivate și întinsele holde unite în
tineresc la Păulești, ci și colectivizii
vîrstnici. Fiindcă vorba lui nea An-
drei: „Fiecare ar vrea să prindă
măcar o rază din zorii comunismu-
lui”.

Izvorul succeselor artei noastre

Ion Volcu

artist eremit

Urmasul cu entu-
ziasm calea ar-
tății de partid, po-
porul nostru a ob-
ținut un de an
succese mărețe în
lăutarea vieții noi. În patria noastră
socialismul a învins și cu succes
se înfăptuiesc sarcinile desăvîrșirii
construcției socialismului. Avîntul
economiei noastre socialiste a creat
condițiile și a făcut necesară înfăp-
tuirea unei profunde revoluții cul-
turale, care a deschis calea înfloririi
socio-culturale a culturii și științei,
asigurînd o dezvoltare multilaterală
a talentelor și activității creatoare
a poporului.

În anii pînă la urmă bucurîndu-
se de grija părințescă a parti-
dului și guvernului, numeroase ta-
lente s-au format și și-au perfec-
ționat măiestria. Îndeosebi studiul
muzicii de prestigiu mondial au
dat înflorire compozitorilor, dirijorilor,
solistilor instrumentali și vocali pos-
ibilitatea să se desvolte neîntrerupt.
Aceste condiții au avut drept ur-
mare o creștere a prestigului artei

noastre interpe-
rative. Dan Iordă-
chescu, Heclea,
Valentin și Ștefan
Gheorghiu, Ștefan
Ruhă, Aldulescu,
Vladimir Orlov — ca să citez numai
cîteva exemple — s-au situat în
numeroase concursuri internațio-
nale pe primele locuri. Concerte sus-
ținute cu succes în țările lumii în-
tregi au arătat fără putință de
dăgădă linia ascendentă a dezvoltării
artei în țara noastră. De aceea,
de fiecare dată cînd un succes a
încununat munca noastră, am sim-
țit în suflul nostru numai bucuria suc-
cesului personal; niciodată n-am
uitat și nu vom putea uita odată aplau-
zele și distincțiile dobîndite înseam-
că mai mult decît răsplătirea efortului
individual. Ele au fost și sînt o re-
cunoaștere a avîntului artei în țara
noastră, a condițiilor create pentru
a se forma artist, vrednicul repre-
zentant al poporului.

Ca rezultat al luptei și muncii
poporului nostru, cultura, știința,
arta, literatura pînă la urmă au
adînc în mase, devin o parte inte-
grată a vieții, a vieții de fiecare
zi a oamenilor muncii de la noi.
Seară de seară în cele 42 de teatre
(față de 18 câte erau în 1938) vin
zeci de mii de oameni ai muncii.
În atîră de teatrele dramatice sînt
frecventate și cele 5 teatre de operă
și balet (față de 2 în 1938). Numă-
rul spectatorilor de teatre de operă
și al auditoriilor concertelor celor 17
filarmonii a depășit anul trecut
cifra de 8.800.000. Astăzi spectacolele
de operă, concertele simfonice,
cele solistice, nu mai sînt privilegii
unei elite, ele sînt ascultate de ma-
sele largi. Pentru mine unul, mărtu-
risc că n-a fost satisfacție mai
mare decît aceea pe care am
avut-o cînd am văzut în fața mea
ori în sală, în fața colectivității în
treacută stagiune am concertat în
mule țări europene; în țară am
dat 80 de concerte; dintre ele, 25
cu avut loc în mijlocul oamenilor
muncii. I-am văzut pe oclarii bune-
doreni ascultînd Concertul lui Men-
delsohn, pe colectivizii din Băscărlău
Concertul lui Paganini, pe pescarii
Deltei I-am văzut ascultînd Balada
lui Ciprian Porumbescu. Primirea
pe care ne-au făcut-o, florile și a-
plauzele cu care ne-au răsplătit,
ne-au emoționat înțelegîndu-ne pînă
la lacrimi. Lor, celor ce muncesc,
le datorăm succesele și lor tre-
buie să le închinăm talentul în
măiestria pe care am dobîndit-o. În
această închinare legătură pe care
partidul a știut să-o facă între artiști
și popor, adăugîndu-le izvorul succe-
selor artei noastre. Sub îndrumarea
partidului aia și literatura, știința
legate de popor, au căpătat prin
conștientul lor nou un rol tot mai ac-
tiv în amplă desăvîrșire a revolu-
ției culturale, în formarea gustului
pentru frumusețe a masei muncito-
re, a omului socialist.

Scotește din datoria noastră,
a oamenilor de artă, să ne punem
într-o calea energie creatoare în
slujba înfăptuirii programului ma-
rei trăsături de Congresul al III-lea
al Partidului Muncitoresc Român,
programul desăvîrșirii construcției
socialismului în țara noastră, des-
chisă de noi și luminoase pers-
pectivă pentru înălțarea și dezvoltarea
culturii socialiste.

CUCERIM ÎNĂLȚIMILE

Cineva compa-
ra comunismul cu
un vechi cosmo-
drom de lansare
a omului spre înălțimile posibili-
tăților. Un înălțim multilateral mai
important chiar decît cel al spa-
țiilor astrale.

Pe înălțimile de lansare noi
am și străbătut 17 trepte — 17
ani, care ne-au dus spre înălțimile
înălțimilor și putem spune pe
drept cuvînt că sînt amelițate...
Treptele n-au fost egale și ne-au
cerut pași din ce în ce mai mari,
dar — poate să pară ciudat —
cu cît distanțele au fost mai în-
semnate, cu atît ne-am îndalțat
mai ușor, mai elastiți, mai si-
guri, mai bine dispuși, cu corpul
antrenat, cu mușchii oțeliți de
continuitatea efortului.

Creator — după principiile lui
Lenin — al îndrăznețelor construc-
ții pe care înaintăm și totodată
în interiorul mersului nostru:

Zările — din ce în ce mai lar-
gi, frumusețe perspectivelor
face inimile să palpăie; stîm-
părează de privilegiu care ne as-
teaptă cu o treaptă mai sus și
pe care o bănuim incomparabilă
dar privim cu băgare de seamă
în jur, ne bucurăm de acest pei-
saj care a crescut din noi și în-
cercăm să luăm imaginea lui în
suflul, în starea noastră umătoare.
Tot așa ducem în inimă și chipul
celorlalți ani rămași în trecut.
Și nu numai chipul, ci pentru că
amintirea e uneori un înegalabil
ecran cinematografic și sunetele
și chiar și aroma. Și de multe
ori aroma și sunetele au ceva
cu mult mai puternic evocator
decît simpla imagine.

Ecouri și parfumuri. E firesc
ca la un 23 August să ne adu-
cem aminte de ele. De ecourile
încă nesfîrșite în suflul nostru
ale războiului, de zgometele
bombardamentelor din 1944, de
izul de asură și lum Apoi de
primele cîntece de eliberare,
și apoi de rezonanța unor gla-

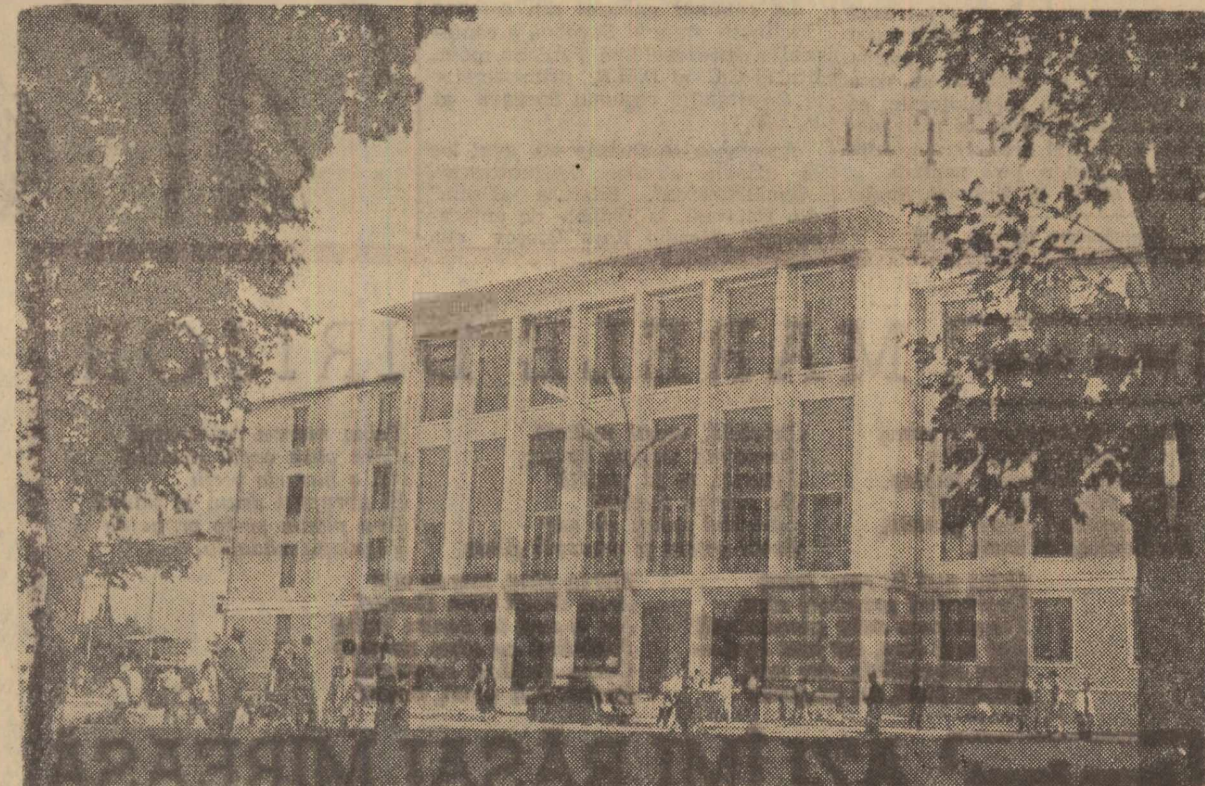
Mioara Cremene

suri prietenești
roștite în limba
rusă; de pașul
masiv al lîngi-
lor coloane de manifestanți;
de primele cîntece brigadie-
rești pe marile scări na-
ționale; de sunetul sirenelor pe
înălțimile turnurilor ale industriei na-
ționalizate; de mersul tractoarelor
în dimineața mîrsoasă a bucu-
riei ale unor primăveri din ce în
ce mai mănoase. În sfîrșit, de
zgometul tot mai persistent al
uneltelor de construcție și de
parfumul cimentului și al beto-
nului și al varului și al lemnului
și al cărămizilor și de cel al con-
strucțiilor înalte, încheiate și de-
finitive, căci și ele, ca fiecare
lucru, au un parfum.

Toate acestea unindu-se cu
alte sunete complexe și complicate,
legîndu-ne ca niste fire în-
vizibile de tot restul lumii. Cu
bip-bipul sputnicului sovietic
lansîndu-și acum patru ani me-
sajul în spații. Cu glasul lui
Nikita Sergheevici Hrușciov, ur-
mări de radio-urile noastre și ră-
sunînd pe mapamond. Cu rezo-
nanța cuvintelor roștite în ma-
rile hale ale țării și subliniat
hotărîrile Congresului al III-lea
al partidului nostru. Cu strigătul
pe străzi al edililor speciale
vestind trecerea primului om pînă
Cosmos și acum de curînd cu
vocea lui Gherman Titov, de la
o înălțime de sute de mii de
metri...

Ecouri pe care le luăm cu noi
în drumul nostru în timp ce elar-
tic oțelii, pămînt viguros, spre
umătoare etape.

Trecem prin vremea urcînd o
vastă pistă de lansare a omului
spre înălțimile realizărilor sale.

Casa de cultură a studenților din Cluj.

Foto: A. CONSTANTINESCU

PALETĂ FOCȘENEANĂ

Ion Istrati

Tîrg alătădat de cuprins și de
abundă moșieri ori speculativi are-
dăși, fiecare cu întinse podgorii e-
dăpșite sub mîgura Odobestilor,
pe la Jariștea, la Pănciu și pe la
Dragosloveni ori Nicorești, lucrate
de palmele de către oropșii țărani,
Focșani și-au păstrat, pînă în urmă
cu cîteva decenii, un traic-comic
renume. Orașul avea desamnat,
drept stemă locală, un uriaș polo-
boc, țanșos încălțat, nu de vreun
latifundiar putnean, ceea ce ar fi
corespunus cu realitatea, ci de eufo-
ricul zeu Bachus.

Documentele de demult glăsuiesc
despre existența lui Focșea, vrednic
osteant de-al lui Ștefan cel Mare,
care, cînd, ar fi întemeiat străve-
chea așezare.

La rîndul ei, tradiția orală pome-
nește despre deseale pirjului care
an de an mistuiau casele, pricină
pentru care, tot împămîntindu-se
vorbele „foc” și „ani”, s-ar fi ajuns
ca, în cele din urmă, tîrgul să i
se spună Focșani.

Nu știu dacă focșenii zilelor
noastre s-au pus de acord cu aceste
ipoteze din ordin onomastic. Dar
absoluți toți se mîndresc cu faptul
că în orașul lor de odinioară a co-
părit și a urmat cîtele primare și
cele gimnaziale românișterii Duhii
Zămfirescu și că tot aici a activat
inspiratul actor și cupletist Petre
Licu, ale căror busturi înălțate pe
scoțuri se bucură de bună purtare,
de grijă.

Deosebit de toate acestea, care
țin de domeniul aducerilor aminte,
și mai presus decît ele, de o deo-
sebit însemnată și demne în
dreptăta față a oamenilor muncii
sînt înfăptuirile dobîndite la
Focșani după 23 August. În anu-
mîntii noastre populare.

Dintre acestea, cea mai impun-
toare prin proporțiile ei este con-

struirea marelui combinat de pro-
duse alimentare „Fructexport”, ri-
dicat în preajma gării, dîndu-se
linia ferată.

Directorul întreprinderii, Gh. Cin-
descu, un bărbat tînd și bine clă-
dit, mi-a lăsat deodată impresia
unui harnic și întreprinzător gos-
podar. În urmă cu vreo opt-zece
ani cînd a fost numit aici, locul din
preajma stației C.F.R., unde aveau
a se turna fundațiile combinatului,
era un tîpșan năpădit de bălării.
La capătul acestuia, undeva în apa
unei scame de prîlăș, se tologeau
și se spălau butoale.

Azi, masivele clădiri durate aici,
magazinelor, depozitelor, secțiile de im-
buteliere și de maturizare a viinuri-
lor, ori cele de etichetare și de am-
balare, laboratoarele, terenul de
sport și livada de 32 hectare în
care se cultivă căpșuni și unde au
fost grupul blocurilor muncito-
rești zidite în apropiere — toate
măritușesc laudabile eforturi care
s-au depus și biruințele care au fost
și sînt obținute.

Am zăbovit în subsolurile căptu-
șite cu faianță ale combinatului
unde, în încăpătoare budane, se
vestrează și se rod cupajuri de
vestite sorturi de viinuri înfrățite
încă de la cules.

Pentru cinstita vinificare a aces-
tura, există o foarte modernă piv-
niță, sistem „Gesquel”, prevăzută
cu filtre, termometre, manometre,
cu frigoriștere și pompe electrome-
canice.

Luarea aminte cu care se lucrea-
ză peste tot aici, cu și interesul

pentru ca faima întreprinderii, deja
recunoscută în Franța, în Belgia,
Germania și Cehoslovacia, să fie
sporită, duc mereu la găsirea de
noi metode care să faciliteze pro-
cesul de muncă și să determine
creșterea productivității și conti-
nua îmbunătățirea a calității produ-
selor. În această direcție, mecanicii
împreună cu inginerii au efectuat
o seamă de inovații, au introdus
mașini de dopuri și de spălat stic-
cele, au perfecționat și confecțio-
nate diverse alte agregate mecanice.
Bune rezultate se capătă aici și la
prepararea compoturilor și creme-
lor de căpșuni, de smereu, de mere și
de vișine.

Pentru aprovizionarea cu viinuri,
cu struguri ori cu fructe de pădure
și de livadă, combinatul posedă o
vastă rețea organizatorică, avînd fi-
liale în numeroase centre din Mol-
dova. Prin intermediul acestora, ca
și prin „Agevacop” și prin Apro-
zar, de la gospodăriile de stat, de la
cele colective ori din sectorul parti-
cular, și și noaptea sosesc aici auto-
camioane încărcate și poposesc
lungi trenuri de marfă, cu dulci
hunădături ale pămîntului.

Dar imaginea orașului în plină
dezvoltare n-o oferă numai combi-
natul.

Pe la Focșani trec azi în flanc
cîte unul, stîlpi liniei de înălță ten-
sione care vin de la termocentrala
din Borzești. Ei pășesc larg peste
Milcov și duc mai departe, de-a
dreptul spre Ploiești și București,
noi rouri de lumini electrice.

Primeririile se vîdese peste
tot. Astfel, din spatele gării, pe
strada străjuită de tei în etate,

Teme pentru monografia uzinei

Adeseori cînd primim oaspeți sîntem întrebați de monografia uzinei. Abia numai în ultima vreme

Ing. Gheorghe Dogaru
director general al uzinelor
„Steagul roșu”-Brașov

ars, iar ca o realizare mai recentă se pune în funcțiune o turnătorie de precizie unde se trece la turna-

rea în coji de bachelită și în ceară. În sectoarele reci se organizează o secție de prelucrarea pieselor mici pe strunguri revolver și automate, se dotează secția motor cu mașini speciale pentru prelucrarea arborelui cotit, blocului motor și axului cu came, toate importate din U.R.S.S. La secția de presă se construiesc un tunel de uscare pentru vopșire, o instalație de asamblat șasiuri. În 1959 s-a dat în funcțiune o școală modernă, capabilă să facă față ritmului dezvoltării producției.

Azi, uzina este un vast șantier, preocuparea intensă, creatoare pentru producția de mine, pentru traducerea în viață a sarcinilor celui de-al III-lea Congres al partidului, făcîndu-se simțită în birourile de proiectări, în ateliere, pe schele, în laboratoare.

Aceasta este imaginea de astăzi și o particică din viitor, a uzinelor „Steagul roșu” din Brașov, cu care ne prezentăm la cea de-a 17-a aniversare a eliberării Patriei de sub jugul fascist. Comparați realizările noastre cu moștenirea pe care am primit-o și veți afla drumul parcurs pînă acum de uzină, de colectivul ei îndrumat de partid, colectiv capabil nu numai să lucreze cu hărțile și pricepere ci să și formeze tineretul, nou venit în uzină. Printre oamenii de nădejde ai uzinei se află de pildă maestrul Pavel Pleșu, frezorul Marin Birin, ing. Mircea Biliș, șeful secției motor, echipa de topitori condusă de Ludovic Joo, oțelarul Ioan Bălăraș, tehnicianul Gheorghe Nicora, tinichigul Pavel Olah și mulți alții care fac cinste colectivului nostru.

Pornind de la aproape nimic, astăzi toate secțiile uzinei dispun de spălătoare cu vestiare, uzina are o cantină de mare capacitate, un bufet cantină, pentru masa din pauză, 5 cabinete medicale, 3 puncte sanitare și 1 punct farmaceutic; numai în acest an sînt alocați pentru lucrări de protecția muncii, echipament și antidoturi, 1.400.000 lei.

Construcții și de autocamioane din Brașov privind cu mîndrie drumul parcurs, s-au angajat să traducă înțelegerea în viață a vîntului partidului, dînd economiei națională autocamioane din ce în ce mai multe, mai moderne și mai ieftine.

Celei mai frumoase zile!

Și pentru mine 23 August 1944 a constituit începutul unor transformări profunde și definitive.

Dumitru Cristu

maistru, șeful secției de montaj
construcții foraj Boldești

Sînt transformările revoluționare care s-au petrecut în viața mea și a familiei mele.

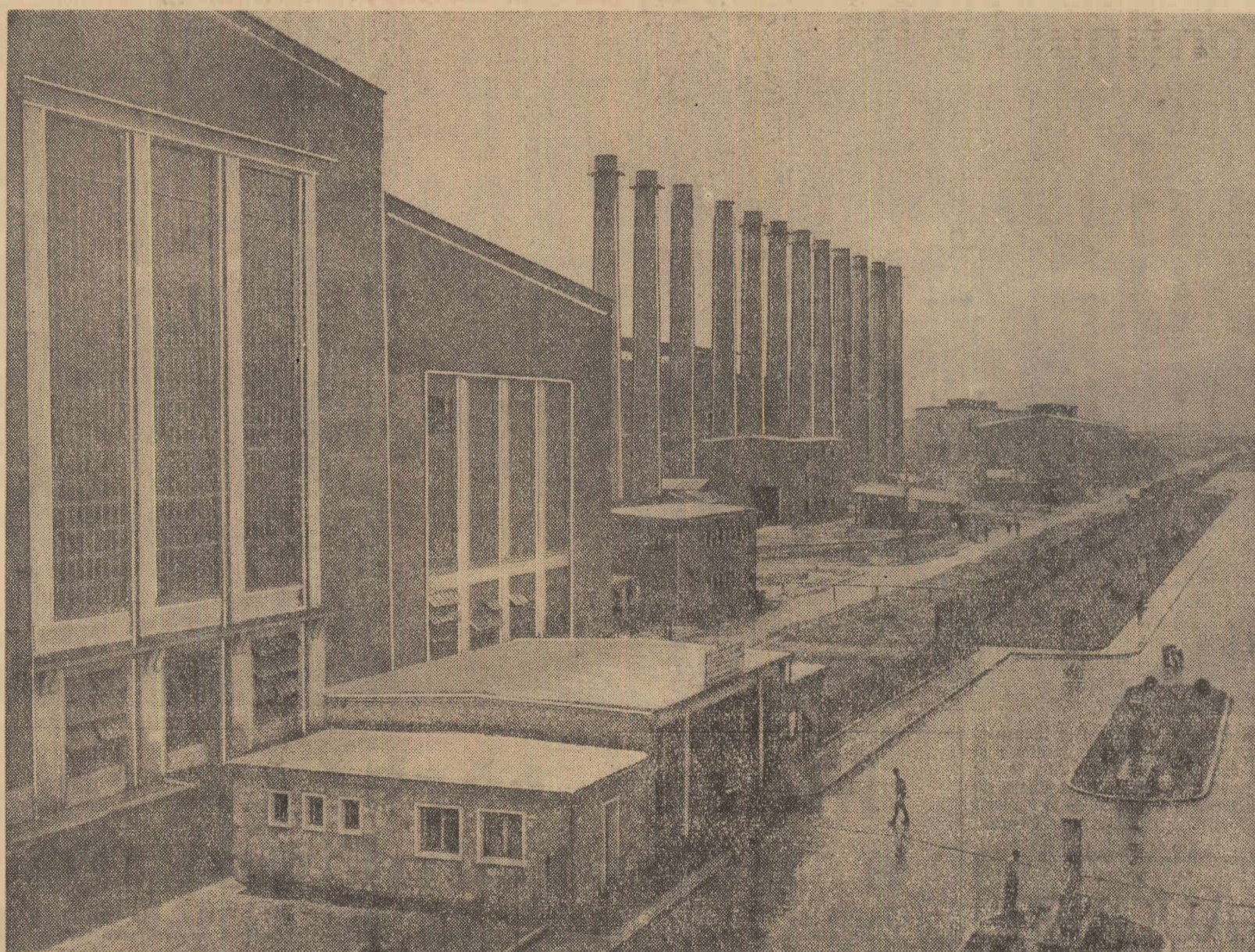
Și flecare am în par-

te poate să povestească lucruri într-un anumit fel, asemănătoare. Sînt convins de aceasta!

De aceea, pentru toate astea, și pentru altele care nu le-am arătat aici, toate realizările pe care le-am obținut în operațiile de montaj a celor 21 de sonde, care au și intrat în foraj, le închinăm celei mai frumoase și mai memorabile zile, sărbătorii eliberării noastre, zilei de 23 August!

În anii regimului de democrație populară Boldești a cunoscut o dezvoltare. În clipă: Un peisaj din schela petroliferă Boldești.

Hunedoara, puternica cetate a siderurgiei românești, constituie o vie ilustrare a politicii începute a partidului, de industrializare socialistă, rezultat al eroismului și hărniciei constructorilor și siderurgistilor.

An de an, la Combinatul din Hunedoara au fost date în funcțiune moderne agregate siderurgice de mare capacitate, la care mecanizarea și automatizarea, producției joacă un mare rol. Noile furnale, uzina cokeschimică, fabrica de aglomerare a minerului, centrala termoelectrică, noua oțelărie Martin, cea electrică sînt tot astfel exemple ale dezvoltării pe care o cunoaște acest centru industrial al țării.

În clipă: O vedere a halei care adăpostește laminorul blumling (1000 mm.) și cuptoarele de încălzire a lingourilor.

Foto: NICU VASILB

ANII LUMINOȘI AI VIETII MELE

Ultimul război mondial ne-a adus multe suferințe, dureri pe care nu le poți uita. Mie mi-au pierit părinții. Hit-

I. Iacob
prim topitor la furnalul nr. 4
din Hunedoara

leristii mi i-au omorîți, și 8 copii au rămas fără sprijin. Atunci nici unul dintre noi nu vedeam cum vom putea să ne croim un drum în viață. Cînd seceala a blîntit Moldova, eu am părăsit satul natal din regiunea Suceava și am plecat prin țară să caut de mîncare.

O perioadă de timp am slugărit la un chibrit din regiunea București, dar nu acesta era drumul cel bun.

Am căutat altul cînd în anul 1944 am început să înțeleg că viitorul celor de o seamă cu mine, a căror viață adevărată a început odată cu eliberarea țării. În anul 1950 am ajuns la Hunedoara, oraș spre care se îndreptau mulți tineri din toate colțurile țării. Acum sînt prim furnalist la furnalul nr. 4 de la secția I-a furnale a combinatului siderurgic din Hunedoara, locuiesc într-un apartament confortabil din noua oraș muncitoresc și cîștig foarte bine. Cu 17 ani în urmă nici nu puteam să mă gîndesc că voi trăi viața de azi. Privesc în jur și mă minunez. Mai mult de o deceniu am trăit în orașul siderurgistilor și cu toate că am fost martorul realizării din ultimii ani, parcă nu-mi mai amintesc cum arăta Hunedoara acum 10 ani. Aici s-au

construit noi furnale, oțelăria nouă, blumlingul, laminorul de 650 mm și o serie de alte obiective industriale

care produc azi metal pentru nevoile industriei noastre socialiste. Mulți siderurgisti, care alădă cutreerau țara ca să găsească de lucru, locuiesc în orașul muncitoresc unde s-au construit circa 3000 de apartamente, se înfîlesc la noul și frumosul club, la cinematograful, în magazinele bine aprovizionate sau pe străzile cu lumini fluorescente.

Pot spune cu mîndrie că deplînd mulțumire: „Azi trăiesc adevărată viață!” Eu lucrez la furnale și îmi preîntind cu călății furnaliști din secție am dat anul acesta mai mulți de 8000 tone fontă peste plan și am redus procentul de fontă declarată cu aproape 50 la sută. La cea mai frumoasă sărbătoare a poporului român, gîndurile mele se îndreaptă spre partidul nostru drag care ne călăuzește pe un drum luminos.

In fața ochilor noștri

Calea Griviței era cîndva un lung șir de case mărunte, înegale, urle, de coșmili care, cu cîțu aru mai poartă, cu cîțu cuprîndu-se înăuntru lor, mai multe vieți, mai multe suflete, mai multe răsufări ostente. Străzile care se desprindeau din ea, la fel de amărîte și ele, locuite de aceeași lume de muncitori aprigi, de acei cîștigători a căror dînzărie și luptă însemnă în istoria mișcării muncitorești din țara noastră o filă dintre cele mai glorioase.

Străzile acelea mărunte, rîu mîncătoare vara, pline de noroi toamna, minjite de aceleși noroi primăvara și înghițite larna de zăpezi care sulau lacom pînă la prichicurile măruntelor, joaselor ferestre, stăteau în ochii noștri ca o pildă despre viața grea a muncitorului, despre însemnătatea care i se acorda, despre mizeria lui și indiferența celor care trăiau din munca, din puterea lui.

În centrul Bucureștilor chiar, în spatele Palatului, străduie înguste, întortocheate se împleteau într-un labirint ciudat.

Și unde încă? În Ferentari, da, căsuțe șubrede, maidane, în Floreasca maidan, bălți, bojeuci, lături în drum, promiscuitate, tristețe. Și pretutindeni, în bordesale care construiesc, cei care făcuseră marile bunuri ale vieții.

La Galați, oraș bogat de negustori pe vremuri, de lăfăci, — ex-primat arhitectonic în case mari, cu grădini, cu balcoane, cu grajduri și evident cu prăvălii alături de case înghesuite, cu scări scurte, lunecoase, întortocheate, cu odăi în care stătea cîte o familie întreagă, odăi cu lumină puțină, cu aer puțin. Acolo se nașteau și creșeau copii mulți, nu numai doi ca în casele negustorilor. Confort! Un cuvînt vag, lipsit de înțeles viu

pentru locuitorii, înghesuiți în ele. Străzile? Destinate parcă la întimplare, încălecate, surprinzătoare prin lipsa lor de direcție.

La Baia Mare, vechi țîrg pe care nici apropiatele mine — proprietatea cui? Averei cui? — nu-l însuflețea și nu dădea locuitorilor lui ceva din scîlpirea care le luca zilnic printre degete, case pitorești, cu ganguri lungi, cu acoperișuri de olane înalte, cu odăi mai mari poarte, după stilul ardelenesc, decât cele de dincoace de muni, dar tot atât de pline, de înțesate de oameni, și lipsite de tot ceea ce face azi mai ușoară, mai bună viața omului acasă la el.

La litoralul! Minunatul nostru țîrm care privește alături de departe peste mare, cu faleza lui cînd culcată, cînd ridicată, cu puținele lui vile demodate, rare, semănate la distanță una de alta, era invadată de mîrăcinii, de ciulinii, de buruienii, în care, cînd se amesteca pelinul amar aveai impresia că ai norocul rar al unei mîresme rădăcite. Nu în 1922, cînd în prăvălia Mangaliei porci străbăteau strada principală ridicînd colbul în valuri și amenințînd să răstoarne mesele scoase în stradă ale micilor birturi, dar în Eforie, în Mamaia, în Mangalia, acum 10—15 ani numai, omul dădea aceeași bătaie cu mîrăcinii și praful cînd voia să se plimbe, cu pletele cînd voia să facă plajă.

Azi Calea Griviței și cartierul întreg, pînă din fața gării, și mărunta, neînsemnata și nu se știe de ce numită Piața Chibritii, au devenit splendide și moderne bulevarde și piețe, cu blocuri uriașe, strălucitoare de veselie, unele gata, altele în construcție, blocuri cu apartamente moderne, înzestrate toate cu tot confortul, cu magazine largi și scuaruri înflorite. Un cartier care

stă în picioare ca oamenii lui, care strălucesc trează, ferm și nobil a spatele Palatului, îmbogățită cu noua sală în jurul căruia peluzele vegnic noi și proaspete par un loc de smaragd, își ridică în soare înalte blocuri, colorate, ca un nou oraș, în miezul celui vechi, ca o inimă albă, palpitînd de lumină.

Ferentarii au devenit de mult, din mahala, un cartier cu aspect central. Floreasca un parc de vile — blocuri mari, înflorite, surzătoare, și ca un oraș aproape, în coasta celui vechi, cu personalitatea lui nouă, asemenea oamenilor care îl locuiesc.

Galații în care se construiește gigantul siderurgic și-a priment de nerecunoscut centrul. Albul, roșul, caselor mari, cu multe etaje, în jurul pieței largi, teraselor înflorite ale marelui hotel, vorbesc despre ritmul în care crește viața portului, despre ritmul în care crește viața bună a oamenilor.

Sus, în nord, la Baia Mare, se ridică alte complexe întregi, care vor cuprinde între zidurile lor curate vieți tînăite, traiuri destinate, familii care se și bucură de cel mai nou confort, care și cresc și și vor crește copii în condiții pe care acum douăzeci de ani — numai douăzeci de ani! — nu le puteau nădăjdui, ei, oameni ai muncii, oameni cîștigători, cărora stăpîni de atunci ai aurului le luau și viața și puterea.

La litoralul! Urșii crini ai clădirilor albe, uriașele potire pline de viață ale clădirilor colorate în care lumina mării trezește, ca în pietre prețioase, scîlpări și focuri! Multele, minunatele case de odihnă, nesfîrșitele peluze, vegnic umede, care cu șters amintirea maidanelor, puzderia de flori înmiresmate care au

Secvențe dintr-un sat

Vasile Rebreanu

Vreau să vorbesc despre prietenii. Nu despre cei pe care îi înfîlesc zilnic, despre colegii mei. Vreau să spun cîteva lucruri despre oamenii care lucrează pămîntul, ne dau pînea și care și ei sînt prietenii mei.

Acum cîteva zile, la Mirăslău, în Lunca Mureșului, m-am revăzut cu unul din acești prietenii. Nu voi relata vechile realizări, multiple și impresionante, ale colectivității de aici. Voi aminti doar cîteva amănunte ilustrative, care vorbesc de la sine despre cele mai recente victorii ale lor.

În casa lui Ispas Cornel, o casă cu multe altele, care nu se înscriseră în rîndul excepțiilor, am ascultat muzică ușoară într-o zi toridă de august. Erau înregistrări noi pe plăci românești care transmiteau melodii prin intermediul celui mai modern tip de radio cu pic-up. Și aceasta era într-o zi de august într-un sat.

În casa altui colectivizat, Căliman Văstagu, am văzut expusă într-o vitrină cu ușile de sticlă o adevărată piesă de muzeu, o lampă cu gaz. (Amintiți-vă de vechile opalje, de lungile nopți de iarnă, de nesfîrșitele nopți de iarnă ale copilăriei noastre). Sub tavanul casei prietenului meu colectivizat strălucea lumina unui bec electric. Și aceasta era într-o seară de august într-un sat.

Și am mai văzut la Mirăslău grădini irigate ca niște înflorite lărdărețe împotriva secetelor, izvoare ale bogățiilor comune. Și acesta este doar un impulsu început: aici voi fi irigate alte 200 ha; asta în decurs de 1 an. Într-un eventual timp de secetă, la Mirăslău va ploua; la Mirăslău pămîntul nu va mai cunoaște uscăciune, crăpăturile și selea coclîdă — plăgile de care se temeau satele noastre odinioară și pe care atunci le considerau ca manifestări ale stihilor necruțătoare. Venea seceta oarbă, venea cu sulul încins și usca pămîntul. La Mirăslău nu va mai fi secetă.

Și m-am întrebat cine rezolvă toate acestea? Și alături l-am văzut pe prietenii mei, țărani colectivizati. Aceștia sînt ingenoșii constructorii. Și aceasta era într-un sat.

La Mirăslău s-au construit numai în ultimii trei ani peste 80 de case noi. Altele sînt în construcție. În acest sat noile case sînt ca niște vile. În mijlocul grădinilor, în apropiere de vilă, a luat înfățișare un nou șir de case. Acestul șir țărani nu-i spun uliță. La Mirăslău s-a construit o adevărată stradă. La Mirăslău trăiesc, se ajută, se înțeleg, români și maghiari.

Aici, ca peste tot, țărani măsurau odinioară timpul după umbră și soare, după trecerea trenului prin hală. Acum, la minile lor am văzut ceasuri. În același sat am călătorit pe motocicletă, am ascultat simfonii și am aflat că în ultima vreme s-au cumpărat peste 170 de noi garnituri de mobilă.

Și aceasta era într-un sat.

Lucia Demetrius

stă în picioare ca oamenii lui, care strălucesc trează, ferm și nobil a spatele Palatului, îmbogățită cu noua sală în jurul căruia peluzele vegnic noi și proaspete par un loc de smaragd, își ridică în soare înalte blocuri, colorate, ca un nou oraș, în miezul celui vechi, ca o inimă albă, palpitînd de lumină.

Ferentarii au devenit de mult, din mahala, un cartier cu aspect central. Floreasca un parc de vile — blocuri mari, înflorite, surzătoare, și ca un oraș aproape, în coasta celui vechi, cu personalitatea lui nouă, asemenea oamenilor care îl locuiesc.

Galații în care se construiește gigantul siderurgic și-a priment de nerecunoscut centrul. Albul, roșul, caselor mari, cu multe etaje, în jurul pieței largi, teraselor înflorite ale marelui hotel, vorbesc despre ritmul în care crește viața portului, despre ritmul în care crește viața bună a oamenilor.

Sus, în nord, la Baia Mare, se ridică alte complexe întregi, care vor cuprinde între zidurile lor curate vieți tînăite, traiuri destinate, familii care se și bucură de cel mai nou confort, care și cresc și și vor crește copii în condiții pe care acum douăzeci de ani — numai douăzeci de ani! — nu le puteau nădăjdui, ei, oameni ai muncii, oameni cîștigători, cărora stăpîni de atunci ai aurului le luau și viața și puterea.

La litoralul! Urșii crini ai clădirilor albe, uriașele potire pline de viață ale clădirilor colorate în care lumina mării trezește, ca în pietre prețioase, scîlpări și focuri! Multele, minunatele case de odihnă, nesfîrșitele peluze, vegnic umede, care cu șters amintirea maidanelor, puzderia de flori înmiresmate care au

acoperit amintirea ciulinilor, cantinile și restaurantele cu vaste terase de pe care se vede nesfîrșitul mării, digurile multiple care fac să crească plăile curate, pieptănate cu griji în fiecare seară, ploaia străvezie, lunară a lămpilor de neon care inundă seara stațiunile, vaporaselor care alegăre vesele de-a lungul coastelor, peste răcoarea mării și autobuzule comode care cleargă pe șoselele asfaltate, asfaltate, gara ca o libelulă de cristal din Constanța, muzeul, acvarii!

Cel care străbate țara de la nord la sud, de la răsărit la apus, vede la Brașov, la Bacău, la Onești, la Săvinești, oriunde, cartiere noi, orașe cu totul și cu totul noi, teatre moderne, clădiri minunate. Și dacă a vizitat Expoziția de arhitectură a văzut, în machete, și orașele de mine, și lăuna lui s-a umplut de acel sentiment de putere și optimism care a început să fie în patria noastră, sentimentul firesc al omului, azi.

Și tot atât de firesc e gîndul că datorăm zilei de 23 August, marele eveniment petrecut atunci în 1944, pregetii de luptă comuniștilor, ajutor de glorioasă Armată Sovietică, faptul că viața noastră s-a schimbat din temelii, că industria noastră crește și produce într-un ritm fără precedent, că agricultura noastră s-a transformat radical și aduce altă bogăție, și că această producție care urcă mereu, înghițind schimbarea la față a țării, înghițind reconstrucția orașelor și a satelor în acest chip uluitor și minunat.

Nu numai drapelul și pavaza-

Foto: AGERPRES

Fapte diverse

Pe șoseaua asfaltată care, desprinzându-se din drumul național, aleargă către satul Snagov, am văzut, nu de mult, într-un amurg, o procesiune care mi-a atras atenția. Un grup de fete și femei se întorceau de la muncă la cîmpulul. Toate erau pe bicicletă. Fiecare făcuse să bage, unele își îmbrăcaseră manșetele de ploaie din plastic pe care le tinuseră pînă atunci în elegante sacochi din material plastic. Cu acest prilej citeva din ele și-au scos ochelarii de soare, cu lentile fumurii, deveniți acum inutili.

Un fapt divers. Alături într-o stație de autobuz I.R.T.A., undeva într-un sat argeșean, am ascultat conversația vie dintre niște tineri săteni, tovarășii de creșterea prelungită. Despre ce așteptăci că vorbă de argumente, în contradicție? N-o să credem. Despre utilizările izotopilor radioactivi, despre electronică, despre tranziții...

Pe Valea Prahovei, pe un acoperiș de casă, am văzut tot în vara asta doi țărani trîndușe împreună cu un meseriaș specializat să potrivească lîngă horn o anemă nou-nouită de televizor.

Dar, în fond, de ce pomenești în aceste zile din preajma marilor sărbători a lui 23 August despre asemenea fapte atât de obișnuite? Doar fiecare dintre noi, oriunde om trăiește, înțelegem astfel de întâmplări diverse, cu sutele.

De ce? Fie că aceste fapte sînt obișnuite astăzi tocmai datorită existenței acestor 23 August care a deschis drumul clădirii noii Români. Generația lui 23 August împlinește în acest an 17 ani. Făcându-născuți în 1944 sînt de-a oameni în toată firea. Pentru ei și pentru cei nu mult mai vîrstnici ca ei, care n-au apucat alte vremuri, călăra li se par atît de normale, de firești, lucrurile de astăzi sînt destinate aceste rî-

ndri. Ei n-au văzut niciodată venind de la truda cîmpului oameni slinoși, zdrențuroși, desculți, cu figuri pînălții și obraji scofiliti. Ei n-au văzut femei gemînd de durerile fierii, în plin cîmp, la umbra firavă a unui copac și nici mame alăptîndu-și pruncii între două lăvuri de sapă. Nici durerea din privirile părinților atunci cînd copiii plîngeau de foame n-au avut unde vedea tîreri noi.

Toate acestea li se par lor tot atît de îndepărtate, tot atît de neferocibile ca și poveștile cu „a fost odată ca niciodată” pe care le povesteau bunicii. Și totuși nu sînt mai mult de două decenii de cînd acestea erau fapte diverse înfîlțite pe drumuri de țară. Pe atunci cuvîntul pline era sopțit cu venerația care se acordă unui lucru rîvnit dar intangibil. Pe atunci zahărul era leac pentru bolnavi, nu aliment de toate zilele. Pe atunci radioul era privit ca o minunăție, o isprăvă diavolească care stîrnea babele să-și sculpte în slîn.

Două decenii au trecut sau două veacuri? Căci greu se pot măsura în ani transformările petrecute în viața satului. Feciorii argărilor analfabete discută astăzi despre izotopi. Oamenii care se socoteau norocoși dacă-și luminau cocloabele cu lămpi de gaz și nu cu opățele, privesc azi la televizor nu sîntu ce spectacol al Teatrului Național sau ascultă simfonia a IX-a a lui Beethoven. Și astfel de lucruri li se par firești, ne-am obișnuit cu ele și nu ne mirăm de loc.

La toate acestea merită să ne gîndim și să cugetăm în acest prag de sărbătoare. E reconfortant să te ulei împrejuri și să vezi ce pași de urias am parcurs în 17 ani. Și e tot atît de reconfortant să privești de pe piscul de astăzi al socialismului spre culmile uriașe spre care pășeste poporul, condus de partid.

PAUL MARIAN

Incheierea lucrărilor Seminarului internațional al redactorilor presei studențești

Lucrările Seminarului internațional al redactorilor presei studențești au luat sfîrșit duminică. Timp de cinci zile, reprezentanți ai peste 60 de organizații și publicații ale tineretului universitar din mai mult de 50 de țări din Europa, Africa, America și Asia, de diferite tendințe și orientări, au purtat dezbateri rodnice în jurul problemelor puse în discuția seminarului: rolul presei studențești în dezvoltarea cooperării și înfăptuirea unității în mișcarea studențească mondială, în lupta pentru apărarea intereselor fundamentale ale studenților, în promovarea în rîndul studenților a ideilor păcii, a ideilor luptei anticolonialiste și antimperialiste, a ideilor progresului, respectului reciproc și prieteniei între popoare.

Participanții, în urma unui larg schimb de opinii, au adoptat în unanimitate un comunicat final în care este expus punctul de vedere comun al organizațiilor și publicațiilor prezente la seminar. În comunicat este expusă poziția organizațiilor și publicațiilor de presă studențești, participante la seminar, față de problemele actuale ale vieții internaționale. Participanții la seminar consideră că cea mai importantă problemă a zilelor noastre o constituie asigurarea coexistenței pașnice între țările cu sisteme social-politice diferite, că există o strînsă legătură între lupta pentru pace și lupta împotriva colonialismului și imperialismului. În comunicat se arată că stabilirea unor relații de înțelegere reciprocă între state cu regimuri social-politice diferite, lichidarea colonialismului și a altor forme de dominație imperialistă, înlăturarea războaielor celui de-al doilea război mondial prin reglementarea pe calea tratatelor a problemelor germane, desființarea tuturor bazelor militare străine de pe teritoriile altor state, înfăptuirea zărmărilor generale, totale și controlate, încetarea tuturor intervențiilor imperialiste în afacerile interne ale altor țări, înlăturarea fascismului și a altor forme de dominație imperialistă pentru o pace durabilă în lume. Interesele păcii, înțelegerea generală cer ca problema germană să fie rezolvată cît mai rapid, pe cale pașnică și să se normalizeze situația din Berlinul occidental.

În comunicat se subliniază necesitatea ca presa studențească să țină pasul cu viața, să se facă ecoul atitudinii studenților față de toate problemele contemporane, să apere drepturile democratice ale studenților, să lupte pentru condiții mai bune de studiu și de viață, pentru democratizarea învățămîntului. Publicațiile studențești pot și trebuie să-și aducă contribuția la educarea studenților în spiritul atașamentului

față de idealurile democrației și progresului. Indiferent de pozițiile ideologice pe care se situează, zările studențești au datorită să aducă o contribuție însemnată la cunoașterea reciprocă și apropierea studenților de pretutindeni, la dezvoltarea continuă a cooperării, care constituie o premiză de seamă a unității mișcării mondiale studențești.

Comunicatul cuprinde măsuri concrete, menite să aducă o contribuție prețioasă la traducerea în viață a acestor obiective importante care stau în fața studenților din întreaga lume. Printre altele s-a recomandat organizarea în viitor a unei conferințe internaționale unice a redactorilor tuturor publicațiilor studențești, indiferent de afilierea internațională a organizațiilor cărora le aparțin.

La propunerea unor participanți s-a adoptat trimiterea, către guvernele Greciei, Portugaliei, Spaniei și Republicii Malta, a unor telegrame de protest împotriva persecuțiilor și represaliilor la care sînt supuse publicații și organizații studențești, cerînd încetarea acestora și eliberarea celor arestați. Seminarul a aprobat de asemenea, trimiterea unor telegrame de solidaritate cu lupta studenților algerieni, precum și a unor telegrame prin care se cere lichidarea dominației colonialiste asupra insulei Porto-Rico și a ultimelor coloniilor din America Latină.

La inițiativa reprezentanților organizațiilor studențești din Brazilia și India s-a adoptat o moțiune în care se dă înaltă apreciere eforturilor depuse de Uniunea Asociațiilor Studenților din R. P. Romîni pentru dezvoltarea cooperării și înfăptuirea unității mișcării mondiale studențești.

Lucrările seminarului s-au încheiat într-o atmosferă sărbătorească, de puternic entuziasm tineresc. În seară au răsărit puternice aplauze, uralele și aclamațiile participanților saluînd adoptarea comunicatului final. Minute în gir s-a aplaudat, au avut scînduri scumpe tuturor: pace și prietenie!

Seara, Consiliul Uniunii Asociațiilor Studenților din R. P. Romîni, a oferit o masă prietenească în cinstea participanților la Seminarul internațional al redactorilor presei studențești. (Agerpres)

La Suceava a fost dat în folosință anul acesta un hotel modern cu o capacitate de 175 de locuri, avînd la parter un restaurant, un bulet expres și trei magazine. În diseu: Aspect exterior al noului hotel

Foto 1 A. CONSTANTINESCU

Dragostea pentru cultură este foarte puternică în România

Declarațiile poetului italian Salvatore Quasimodo, care ne-a vizitat țara

Luni seara a părăsit Capitala cu-

noscutul poet italian Salvatore Quasi-

modo, laureat al premiului Nobel

pentru literatură, care timp de apro-

pe trei săptămîni a vizitat țara noastră

la invitația Uniunii Scriitorilor din

Republica Populară Romînă.

În timpul șederii sale în România,

poetul italian a vizitat mai multe lo-

calități și s-a întîlnit cu numeroase

personalități ale vieții culturale și ar-

tistice din țara noastră.

Înainte de a părăsi țara, Salvatore

Quasimodo a făcut următoarea declara-

ție unui redactor al Agenției romi-

nine de presă „Agerpres”:

„Nu am venit în România într-o ex-

curse turistică. Pot să afirm totuși că

peisajul românesc are multe afinități

cu peisajul italian al cărui drag mie.

În timpul vizitei mele în România

am petrecut cîteva zile la Sinaia,

unde am avut prilejul să asist la

cursurile de vară de limbă și litera-

tură, istorie și artă a poporului ro-

min, important eveniment cultural și

prilej de rodnică contacte între oame-

ni de cultură din numeroase țări. La

Sinaia am avut prilejul să cunosc

numeroși scriitori, poeți, filologi, oame-

ni de teatru dintre cei mai de seamă

ai Romîniei contemporane. Am

vizitat de asemenea orașul Brașov și

modernă uzină de tractoare, imagine

a dezvoltării industriale a țării d.

O deosebită plăcere mi-a produs

vizita pe litoralul Mării Negre. Am

străbătut o bună parte din Dobrogea

cu un popos la străvechea cetate

Istria unde am avut plăcuta surpriză

a societății sale.

Dragostea pentru cultură este foarte

puternică în România, una din țările

lumii contemporane cu o dezvoltare

cetățenească și politică din cele mai

avansate.

Părăsind Capitala Romîniei, adresez

un salut călduros poporului român

cu prilejul aniversării eliberării sale na-

ționale, eveniment care a deschis

calea furtorii unei noi structuri vitale

a societății sale.

Am înțeles, în timpul petrecut în

țara dv. poezi, vîrstnici și tineri, din

tre cei mai remarcabili. Am avut

bucuria să cunosc colectivul care a

pus în scenă și a interpretat piesa

lui Goldoni „Bădăranii”, spectacol

cunoscut în această interpretare și în

țara mea la unul din festivalurile de

la Veneția. Colegii mei romîni au

avut deosebita amabilitate ca, cu pri-

lejul vizitei mele, și a împlinirii vîr-

stei de 60 de ani, să-mi ofere primele

exemplare ale volumului de versuri

ale mele traduse în limba romînă.

Dragostea pentru cultură este foarte

puternică în România, una din țările

lumii contemporane cu o dezvoltare

cetățenească și politică din cele mai

avansate.

Părăsind Capitala Romîniei, adresez

un salut călduros poporului român

cu prilejul aniversării eliberării sale na-

ționale, eveniment care a deschis

calea furtorii unei noi structuri vitale

a societății sale.

Am înțeles, în timpul petrecut în

țara dv. poezi, vîrstnici și tineri, din

tre cei mai remarcabili. Am avut

bucuria să cunosc colectivul care a

pus în scenă și a interpretat piesa

lui Goldoni „Bădăranii”, spectacol

cunoscut în această interpretare și în

țara mea la unul din festivalurile de

la Veneția. Colegii mei romîni au

avut deosebita amabilitate ca, cu pri-

lejul vizitei mele, și a împlinirii vîr-

stei de 60 de ani, să-mi ofere primele

exemplare ale volumului de versuri

ale mele traduse în limba romînă.

Dragostea pentru cultură este foarte

puternică în România, una din țările

lumii contemporane cu o dezvoltare

cetățenească și politică din cele mai

avansate.

Părăsind Capitala Romîniei, adresez

un salut călduros poporului român

cu prilejul aniversării eliberării sale na-

ționale, eveniment care a deschis

calea furtorii unei noi structuri vitale

a societății sale.

Am înțeles, în timpul petrecut în

țara dv. poezi, vîrstnici și tineri, din

tre cei mai remarcabili. Am avut

bucuria să cunosc colectivul care a

pus în scenă și a interpretat piesa

lui Goldoni „Bădăranii”, spectacol

cunoscut în această interpretare și în

țara mea la unul din festivalurile de

la Veneția. Colegii mei romîni au

avut deosebita amabilitate ca, cu pri-

lejul vizitei mele, și a împlinirii vîr-

stei de 60 de ani, să-mi ofere primele

exemplare ale volumului de versuri

ale mele traduse în limba romînă.

Dragostea pentru cultură este foarte

puternică în România, una din țările

lumii contemporane cu o dezvoltare

cetățenească și politică din cele mai

avansate.

Părăsind Capitala Romîniei, adresez

un salut călduros poporului român

cu prilejul aniversării eliberării sale na-

ționale, eveniment care a deschis

calea furtorii unei noi structuri vitale

a societății sale.

Am înțeles, în timpul petrecut în

țara dv. poezi, vîrstnici și tineri, din

tre cei mai remarcabili. Am avut

bucuria să cunosc colectivul care a

pus în scenă și a interpretat piesa

lui Goldoni „Bădăranii”, spectacol

cunoscut în această interpretare și în

țara mea la unul din festivalurile de

la Veneția. Colegii mei romîni au

avut deosebita amabilitate ca, cu pri-

lejul vizitei mele, și a împlinirii vîr-

stei de 60 de ani, să-mi ofere primele

exemplare ale volumului de versuri

ale mele traduse în limba romînă.

Dragostea pentru cultură este foarte

puternică în România, una din țările

lumii contemporane cu o dezvoltare

cetățenească și politică din cele mai

avansate.

Părăsind Capitala Romîniei, adresez

un salut călduros poporului român

cu prilejul aniversării eliberării sale na-

ționale, eveniment care a deschis

calea furtorii unei noi structuri vitale

a societății sale.

Am înțeles, în timpul petrecut în

țara dv. poezi, vîrstnici și tineri, din

tre cei mai remarcabili. Am avut

bucuria să cunosc colectivul care a

pus în scenă și a interpretat piesa

lui Goldoni „Bădăranii”, spectacol

cunoscut în această interpretare și în

țara mea la unul din festivalurile de

la Veneția. Colegii mei romîni au

avut deosebita amabilitate ca, cu pri-

lejul vizitei mele, și a împlinirii vîr-

stei de 60 de ani, să-mi ofere primele

exemplare ale volumului de versuri

ale mele traduse în limba romînă.

Dragostea pentru cultură este foarte

puternică în România, una din țările

lumii contemporane cu o dezvoltare

cetățenească și politică din cele mai

avansate.

Părăsind Capitala Romîniei, adresez

un salut călduros poporului român

cu prilejul aniversării eliberării sale na-

ționale, eveniment care a deschis

calea furtorii unei noi structuri vitale

a societății sale.

Am înțeles, în timpul petrecut în

țara dv. poezi, vîrstnici și tineri, din

tre cei mai remarcabili. Am avut

bucuria să cunosc colectivul care a

pus în scenă și a interpretat piesa

lui Goldoni „Bădăranii”, spectacol

cunoscut în această interpretare și în

Măsurile R.D. Germane au contribuit la asigurarea păcii în Europa și în întreaga lume

— Cuvîntarea radiotelevizată a lui Walter Ulbricht —

BERLIN 21 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 18 august, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, a rostit o cuvîntare la posturile de radio și televiziune din R.D. Germană, în care a vorbit despre măsurile întreprinse de guvernul R.D. Germane pentru asigurarea păcii în Europa și în întreaga lume.

La începutul cuvîntării sale, W. Ulbricht a subliniat că zilele pline de evenimente au fost depășite și că în prezent viața se desfășoară în mod liniștit. În numele populației R.D. Germane, el a mulțumit poporului și guvernului sovietic condus de N. S. Hrușciov, precum și guvernelor celorlalte țări participante la Tratatul de la

Varșovia pentru marea ajutor acordat la rezolvarea problemei germane.

W. Ulbricht a amintit că guvernele U.R.S.S. și R.D. Germane în decursul multor ani au propus în mod insistent să fie rezolvate toate problemele litigioase pe calea tratativelor și acordurilor. Memorandumul pe care N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a remis la Viena președintelui S.U.A., Kennedy la fel ca și planul german al păcii adoptat de Camera Populară, sînt pătrunse de spiritul înțelegerii reciproce. Aceste documente constituie expresia năzuinței de a asigura pacea și de a face totul pentru a feri popoarele Europei și întregii lumi de un nou conflict militar. După cum a subliniat W. Ulbricht, măsurile R.D. Germane au contribuit

la asigurarea păcii în Europa și în întreaga lume.

Noi, a declarat el, am adus o contribuție importantă la cauza păcii, asigurînd securitatea frontierelor. Republika Democrată Germană față de Berlinul occidental și Germania occidentală. Înăfătuind măsurile noastre, ne-am conformat acordurilor cu Uniunea Sovietică și celelalte state participante la Tratatul de la Varșovia, acorduri în baza cărora ne apărăm conștient frontierele statului nostru și exercităm controlul asupra lor. Măsurile au fost întreprinse rapid, precis, concret și cu succes.

Datorită acțiunilor ferme pentru asigurarea securității R.D. Germane, a fost pus sub control focarul incendiului de război — Berlinul occidental. Prin aceasta am avut grijă ca construirea socialismului în R.D. Germană să poată continua. Totodată, a spus în continuare W. Ulbricht, și acest lucru îmi pare deosebit de important, am arătat din nou politicienilor de la conducere și populației R.F. Germane adevăratul raport de forțe din Germania și din întreaga lume. Măsurile noastre au demonstrat că ne îndreptăm în mod serios și fără ezitări spre pregătirea Tratatului de pace. Aceste măsuri vor ușura indiscutabil încheierea Tratatului de pace și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat.

Răspunsul comandantului garnizoanei sovietice din Berlin la notele comandanților militari din Berlinul occidental

BERLIN 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 august comandantul garnizoanei forțelor armate sovietice din Berlin a transmis comandanților sectoarelor S.U.A., Angliei și Franței din Berlinul occidental următoarea scrisoare de răspuns la scrisoarea lor din 15 august:

După cum s-a mai subliniat în repetate rânduri, comandamentul garnizoanei trupelor sovietice din Berlin nu se amestecă în treburile capitalei Republicii Democrată Germane. Chestiunea în legătură cu care vă adresați este întru totul de competența guvernului R.D. Germane. Măsurile luate la granița R.D.G. cu Berlinul occidental sînt luate de guvernul R.D.G. în virtutea dreptului de apărare a intereselor sale legitime, obișnuit pentru orice stat suveran. Orice stat stabilește la frontierele sale regulile pe care el îl consideră ca fiind necesar și corespunzător împrejurărilor. De aceea remarcile dv. în le-

gătură cu aceste măsuri sînt cit se poate de inoportune. Bineînțeles, comandanții sectoarelor S.U.A., Angliei și Franței din Berlinul occidental cunosc bine cauzele cărora li se datorează necesitatea instituirii unui control eficient la granița Berlinului occidental.

După cum se spune în declarația statelor participante la Tratatul de la Varșovia, întreaga răspundere pentru situația creată și pentru anumite neajunsuri prin care trece o parte a populației în legătură cu aceste măsuri de apărare, revine exclusiv cercurilor revanșardelor militariste din Republica Federală Germană, precum și puterilor occidentale care exercită funcții de ocupație în Berlinul occidental. Prin urmare această răspundere va revine și dv., domnule comandant ca o persoană care reprezintă autoritatea de ocupație. De aceea, resping cu hotărîre, ca fiind lipsite de orice temei, pretențiile dv. expuse în scrisoarea din 15 august.

Puterile occidentale să pășească pe calea tratativelor

Correspondență telefonică din Londra

Presă burheză din Anglia procedează foarte ciudat în legătură cu situația din Berlin. Ea continuă să se dede la propagandă anti-sovietică și anticomunistă dar, zăreau, fără nici o excepție, afirmă că Occidentul nu trebuie să mai întreprindă nici o acțiune de natură să agraveze situația. „Nici un conducător occidental — scrie, de pildă săptămînalul laborist „Tribune” — nu are motiv să se enerveze. Occidentul nu este provocat să înceapă un al treilea război mondial. Ca fost aliat, el este invitat să pună capăt celui de-al doilea război mondial. Acest scop corespunde în egală măsură intereselor sale cît și intereselor Uniunii Sovietice”.

Multe zăre britanice sînt în evidență faptul că atitudinea adoptată de Adenauer și Brandt sînt de natură să învenineză atmosfera. Ziarul „Daily Express”, subliniază că atitudinea lui Brandt „ne dă un avertisment la ce ar trebui să ne așteptăm dacă Germania obține întreaga ei putere militară”, iar ziarul „Daily Herald” scrie că avertismentele conducătorilor vest-germani în legătură cu un „alt München” sînt „nelalocul lor”.

Există și voci care iau față poziție pentru recunoașterea Republicii Democrată Germane de către puterile occidentale și împotriva cererilor de recunoaștere ale lui Adenauer de la secesiunea la măsuri „drastice” împotriva R.D.G. Săptămînalul „Tribune”, mai sus-amintit, se pronunță categoric împotriva chemării cancelarului de a se institui embargo asupra comerțului dintre Est și Vest și cheamă puterile occidentale să pășească pe calea tratativelor. Săptămînalul conservator „Statist”, luînd o poziție similară avertizează că dacă s-ar introduce embargo asupra comerțului cu țările socialiste, aceasta s-ar repercuta în primul rînd asupra Angliei, care „a sporit considerabil în ultimii ani comerțul cu țările socialiste și pentru care schimbul de expoziții industriale din acest an dă speranțe în largirea pe viitor a acestui comerț”. Cit privește publicația „New Statesman”, ea subliniază că Adenauer „mai mult decît oricare altul poartă răspunderea pentru continuarea crizei Berlinului” și adaugă: era de mult timp să i se spună cu fermitate lui Adenauer că există două Germanii.

Retenutele presei în legătură cu cererile lui Adenauer pentru „măsuri energice” provin din convingerea că poporul englez nu are intenția să facă nici un fel de sacrificii de haturul unor pretenții absurde privitoare la Berlinul occidental. „Ce ni se cere să apărăm în Berlinul occidental” — se întreabă, pe drept cuvînt, poporul britanic, care își amintește prea bine de morții săi din cele două războaie mondiale, victimele agresiunii începute de politicienii din acest oraș. În întreaga Anglie se desfășoară, de altfel, o campanie sub lozincă: „Să nu fie război pentru Berlin”.

În această ordine de idei însă, presa burheză se află în încurcături. După cum se știe, plan în prezent Occidentul nu a formulat încă nici un fel de contrapropuneri la acelea ale Uniunii Sovietice pentru încheierea unui Tratat de pace cu Germania.

În măsura în care unele cercuri din Marea Britanie sprijină în diferite forme, mai mult sau mai puțin făte, pe conducătorii vest-germani în politica lor împotriva R.D. Germane, ea se dedă la un joc foarte periculos. Acest fapt îl subliniază și „Sunday Express” într-un articol în care critică guvernul britanic pentru că cedează presiunilor elementelor revanșarde din Germania occidentală. Ar-

mă-nor” și citeva filme documentare. Festivalul se bucură de un frumos succes. Filmul „Setea”, prezentat astăzi-seară a fost îndelung aplaudat. În holul cinematografului a concertat orchestra de estradă a radio-televiziunii, dirijată de Sile Dinicu.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — Correspodentul Agerpres transmite:

În seara la Casa prieteniei popoarelor, Comitetul de prietenie sovieto-romînă a organizat o seară închinată lui George Enescu. Cunoscutul critic muzical sovietic Ivan Ivanovici Martinov, a evocat opera marelui muzician, dirijor și compozitor romîn. În concertul care a urmat și-au dat concursul violonistul Lev Tușin, laureat al celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților din Viena, solistul Gheorghe Dudarev, pianistul Artur Bernard și alții.

R.P.D. COREEANĂ

PHENIAN 21 (Agerpres). — La 18 august, la spitalul din provincia Phenian de Sud (R.P.D. Coreeană), spital construit cu ajutorul R.P.R., a avut loc o adunare festivă consacrată zilei de 23 August. La 19 august, la Phenian, s-a organizat o seară muzicală, dedicată lui George Enescu la Fabrica de Confeccii a avut loc o seară a prieteniei coreeano-romine. Cu acest prilej muncitorii fabricii au trimis muncitorilor Fabricii de Confeccii „Gheorghe Gheorghiu-Dea” din București scrisoare de felicitare. Seara prieteniei a fost urmată de un program artistic.

R. P. POLONA

VARSOVIA 21 (Agerpres). — În ziua de 20 august a avut loc la Varșovia „Duminica culturii rominești”. Marile parcuri varșoviene, parcul Belany și parcul Central, au fost decorate cu drapelul de stat ale R. P. Romine și R. P. Polone și cu lozinci închinată prieteniei dintre poporul romîn și poporul polonez.

VIENNA 21 (Agerpres). — În sala de festivități a Casei Sindicatelor din Viena a avut loc o adunare festivă închinată celei de-a 17-a aniversări a eliberării

porul polonez. În incinta parcurilor au fost deschise expoziții de artă și cultură rominească. Oamenii de literă și artă poloneză au conferențiat despre literatura rominească, au citit fragmente din prozatori romîni și au declarat versuri ale poeziei romine. S-a organizat pentru copii un concurs cu tema „Ce știm despre România”. La cinematografele din parcuri au rulat filme rominești. De un succes remarcabil s-a bucurat concertul dat de către formația muzicală rominească de estradă. Concertul a fost precedat de cuvîntarea scriitoarei poloneze Danuta Bienkowska, care a vorbit despre succesele obținute de poporul romîn în construirea socialismului.

R. D. VIETNAM

HANOI 20 (Agerpres). — În cînta celei de-a 17-a aniversări a eliberării Rominiei de sub jugul fascist, la 19 august la Hanoi a început Festivalul filmului rominec.

R. A. U.

DAMASC 20 (Agerpres). — Consulul R.P. Romine la Damasc a organizat o conferință de presă cu prilejul apropiatei sărbătorii a poporului romîn, Ziua eliberării Rominiei de sub jugul fascist. După ce a vorbit despre semnificația zilei de 23 August reievind succesele obținute de poporul romîn în cei 17 ani care au trecut de la eliberare, consulul a subliniat dezvoltarea relațiilor dintre R.P. Romînă și R.A.U. El a vorbit despre continua largire a relațiilor comerciale dintre cele două țări, precum și a relațiilor comerciale ale Rominiei cu celelalte țări arabe.

AUSTRIA

VIENNA 21 (Agerpres). — În sala de festivități a Casei Sindicatelor din Viena a avut loc o adunare festivă închinată celei de-a 17-a aniversări a eliberării

Rominiei. Cei prezenți au ascultat o conferință despre însemnătatea Zilei de 23 August și au vizionat filmul rominec „Mindrie”. Atît conferința cît și filmul s-au bucurat de o frumoasă primire din partea audienței. La adunarea festivă au participat dr. V. Dimitriu, ministrul R. P. Romine la Viena, precum și alți membri ai Legăției romine din capitala Austriei.

INDIA

JAIPUR 21 (Agerpres). — La 18 august a.c. la Jaipur, capitala statului Rajastan (India) a avut loc o manifestare cu prilejul zilei eliberării Rominiei de sub jugul fascist în cadrul acestui vice-regat al Universității din Rajastan, Mohan Singh Mehta a vorbit despre importanța Zilei de 23 August, scoțînd în evidență faptul că România a reușit într-un timp relativ scurt să devină o țară industrială avansată. Vorbitorul a subliniat ajutorul dat de R. P. Romînă Indiei în domeniul petrolifer și a încheiat cuvîntul cu următoarele: „Cîntă cît și India duc o politică de pace și înțelegere între popoare”.

Au mai luat cuvîntul R. Sharma, secretar general al lui „International Home in India”, și I. Dorobanțu, atașat cultural al Ambasadei R. P. Romine în India. Au fost apoi prezentate filmele rominești „București, oraș înflorit” și „Cloacă”, care s-au bucurat de un deosebit succes. Manifestația s-a încheiat cu un program de muzică și dansuri indiene, prezentat de echipa artistică a oalegului universitar din Jaipur.

JAPONIA

TOKIO 20 (Agerpres). — Cu prilejul apropiatei sărbătorii naționale a R.P. Romine — 23 August — Ziua eliberării Rominiei — la Asociația de prietenie Japonia-Romînă din Tokio, a avut loc la 19 august o recepție la care au participat conducerea și membrii acestei asociații, precum și membri ai Legăției R.P. Romine la Tokio. Despre semnificația acestei zile au vorbit Toshiaki Wada, vicepreședinte al asociației, și înșărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P. Romine la Tokio.

Planurile agresive ale C.E.N.T.O.

Ultima declarație a agenției TASS în legătură cu documentele secrete din arhiva blocului agresiv C.E.N.T.O. — documentul răsturnat al Pact de la Bagdad — a stîrnit derind la Departamentul de stat al S.U.A. Demascarea planurilor criminale, urzite de strategii C.E.N.T.O. a dat o lovitură grea propagandei occidentale care s-a străduit ani de-a rîndul să prezinte acest bloc agresiv mai-mai ca pe o nevinovată societate filantropică. Opinia publică a luat cunoștință cu firească indignare de planul dement de creare a „zonelor morții nucleare” în Iran, Pakistan și Afganistan în cazul dezlănțuirii unui război împotriva U.R.S.S.

Din această cauză, purtătorul de cuvînt al Departamentului de stat, Lincoln White, a fost înșărcinat în mod rapid să dea publicității o declarație de acoperire care nega existența planurilor C.E.N.T.O. dezvăluite. Și cu asta avocații și sprijinitorii C.E.N.T.O. își închipuie că s-au spălat pe mîini. Departamentul de stat subapreciază însă memoria oamenilor. A trecut oare atât de mult timp încît să nu mai ținem cîntă faimoasa declarație oficială americană despre caracterul „meteorologic” al avionului spion „U-2” condus de Powers? Cine a atît de naiv să mai pună preț acum pe astfel de dezmințiri?

De altfel, în aceste zile, chiar din presa occidentală răzbat îel-colo informații care confirmă îndrăzneția unor planuri militare secrete, cu denumirea nevinovată de „planuri de blocare a frontierelor”.

Correspondentul din Washington al ziarului englez „Sunday Telegraph” recunoaște astfel că puterile occidentale posedă planuri militare pentru aproape toate cazurile posibile, de înprejurări neprevăzute, în toate regiunile lumii”. În continuare, corespondentul informează că la începutul acestui an, un grup special din Ministerul de Război al S.U.A. „a terminat lucrările de coordonare a planurilor preconizate de atac aerian și marină militară a S.U.A. Există, pro-

babil, planuri de blocare a frontierelor din Orientul Apropiat ale Rusiei cu ajutorul unei lovituri nucleare”. Corespondentul continuă: „Multor oameni s-ar ridica părul mălucău dacă ar afla cît de departe au mers planurile secrete pe care le ocupă în America cu planificarea strategică în acțiunile lor de purtare de „războaie” pe hîrtie și cu ajutorul mașinilor electronice de calcul”.

Imperialiștii, generali agresivi mafiosi și avocații lor diplomați au fost prinși din nou cu mîna în sac. Dezvăluirile agenției TASS smulg o nouă mască de pe chipul celor ce visează la noi războaie, pustuitoare, îndemnate la vîgilență. Indignată de monstruozaitatea unor astfel de planuri, opinia publică internațională este conștientă că proiectele C.E.N.T.O., ca și celelalte blocuri militare agresive sînt sortite eșecului. Forțele păcii și socialismului au o capacitate sporită de a pune în mod hotărît friu forțelor agresivității, iar dacă va fi nevoie — cum subliniază Declarația agenției TASS — chiar de a le înfrînge.

Publicăm mai jos facsimilul unuia din documentele secrete din arhiva C.E.N.T.O. prezentate la expoziția demascatoare organizată la Moscova, la sediul agenției TASS.

Traducerea documentului alăturat este următoarea:

BP Strict secret
BP/MIDMIL/MC/4/D4 3 februarie 1958

FACTUL DE LA BAGDAD

Comitetul militar

Alegerea obiectivelor pentru lovituri nucleare

Listele obiectivelor, întocmite în cursul ședinței celui de-a două sesiuni de planificare și anexate la documentul BP/MIDMIL/MC/4/D4 au fost studiate de experții de la Londra în conformitate cu angajamentele pe care și le-a asumat Regatul Unit. Experții au recomandat operarea unor modificări și adăugiri în lista de obiective care se găsesc pe teritoriul sovietic și au prezentat listele aerodromelor pe care le cunosc. Listele revizuite cuprind cele mai noi date la dispoziția autorilor planului.

2. Înapoiind autorilor planului listele inițiale, reprezentanții militari au recomandat ca în listele revizuite să fie incluse date mult mai amănunțite cu privire la obiectivele împotriva cărora trebuie aplicate loviturile. Reprezentantii Regatului Unit au declarat că, potrivit afirmației experților englezi, el trebuie să știe pentru ce se prevede efectuarea atacului împotriva unei sau alteia din regiuni, avîndu-se în vedere în cazul de față regiunile care vor fi expuse atacului în scopul „acoperirii nucleare”. În acest caz, pe baza datelor de recunoaștere de care dispun, el vor putea stabili tipul de armament care trebuie folosit împotriva fiecărui obiectiv concret sau grupuri de obiective.

3. Obiectivele, care se află pe teritoriul nostru și care trebuie să fie expuse loviturilor de interdicție au altă

însemnătate întrucît sînt incluse în planul de foc al operațiunilor defensive. De aceea, firește, lista acestor obiective în starea actuală constituie anexa la planul trupelor de infanterie. Însă pentru a determina cerințele noastre generale în mijloacele unui atac nuclear, această listă trebuie inclusă de asemenea și în actuala cercetare cu privire la alegerea obiectivelor pentru lovituri nucleare. Noi considerăm necesar ca ulterior această listă să fie anexată la ambele documente.

4. Această cercetare nu este definitivă și urmează să fie coordonată cu N.A.T.O. și cu Aviația strategică. Ca și toate celelalte planuri, ea trebuie revizuită permanent. Noi considerăm că, calculele necesare pentru întocmirea planurilor loviturilor de acoperire, trebuie întocmite de către Statele Unite și Regatul Unit, care dispun în acest scop de specialiști corespunzători. Membrii grupului de planificare militară a pactului de la Bagdad nu pot stabili ordinea loviturilor împotriva obiectivelor, în primul rînd din cauza lipsei unei informații detaliate cu privire la caracterul și tipul obiectivelor reale, în al doilea rînd, din cauza că Forțele militare aeriene și trupele de infanterie nu au terminat încă studiul acestor probleme.

RECOMANDARI
5. Recomandăm reprezentanților militari să aprobe listele anexate care trebuie trimise departamentelor corespunzătoare ale S.U.A. și Regatului Unit pentru examinare în scopul:
(a) Aprobării obiectivelor nucleare, în vederea loviturilor nucleare;
(b) Coordonării cu celelalte planuri de lovituri nucleare;
(c) Creării condițiilor pentru elaborarea planului de lovituri pentru acoperire cu ajutorul altă al mijloacelor clasice cît și al mijloacelor nucleare.
B. P. Strict secret.

Ziaristi occidentali studiază documentele C.E.N.T.O. care au fost expuse la Moscova

Facsimilul unuia din documentele C.E.N.T.O.

Reguli pentru pierderea prestigiului

În anii zbuciumați care ne prers războiului de eliberare a coloniilor americane de sub jugul britanic, cunoscutul savant și revoluționar, tipograf și filosof, ziarist și scriitor american Benjamin Franklin s-a aflat mai mult timp și în Anglia, ca agent diplomatic. Aici, între pamfletele strălucite pe care le-a scris și care au făcut vîlvă a fost și acela intitulat „Regul pentru transformarea unui imperiu mare într-unul mic”.

Anglia, care se opunea pe toate căile dezvoltării multilaterale, independent, a coloniilor americane, era sfătuită de Franklin pe un ton sarcastic cum să procedeze pentru a deveni dintr-un mare imperiu unul mic. Pamfletul recomandă englezilor să împiedice avîntul economic și politic al coloniilor, să treacă la ocuparea lor militară, să repunși etc., recomandă adică toată politica pe care guvernul britanic o promovea cu încredințare și care a dus, de altfel, pînă la urmă, la prima mare călădătură pe cîoară a mîndrului Albion.

Cum ce pamflet ar fi scris astăzi Benjamin Franklin, dacă, printr-un efort de imaginație, ne-am închipui această mare personalitate ancorată acum pe frontul publicității americane? Diplomația Statelor Unite ț-ar oferi, fără îndoială, surse de inspirație bogate. N-ar fi fost oare tentant un pamflet „Regul pentru pierderea prestigiului unei mari puteri”? De bună seamă că da și că în primul-rînd ar fi trebuit să se vorbească despre dreptul „profund democratic” al capitaliștilor de a acorda muncitorilor libertatea de a nu munci, pentru ca astfel profiturile corporațiilor să se mențină la un nivel ridicat. Numai în acest fel s-ar mai accentua atmosfera constatată recent în Europa occidentală de un trimis special al ziarului „Chicago Tribune”: „Prestigiul S.U.A. „a scăzut la minimum” în rîndurile populației din Anglie, Germania occidentală, Italia, Austria, Elveției și Olandei. „Proprietarii de magazine, mecanici, fermieri, businessmen, vinzătorii, ospătarii, invadătorii, hamali, frizeri, medici, juristi — cu care a stat de vorbă corresponsentul — au dat dovadă de un umitor bun simț și de o înțelegere profundă a evenimentelor mondiale. Ei au pus mai multe întrebări decît le-am putut pune eu — scrie corespondentul. — De ce americanii continuă să-i dă tînd pe negri în robie? De ce o țară atît de înfloritoare are atît de mulți cetățeni și de ce a trecut în ultimii 15 ani printr-o criză economică?”

Fidelitatea pentru democrație a oficialităților Statelor Unite ar putea fi însă ilustrată cu aceleași rezultate și într-un alt fel. S-ar putea organiza, pildă, o conferință publică a dicătorilor Batista, Jimenez și Li Sin Man, iar aceștia ar putea proslăvi spiritul democratic al diplomației americane care ț-a sprijinit multă vreme și ț-a proclamat drept câmpioni ai libertății. Ei ar putea vorbi și despre bănuțelul americanilor că ț-a sprijinit la clima țărilor respective. Firește că în antracț ar avea prilejul să dea eventual interviuri despre felul în care și-au „pădășit” fiecare țara...

Mai sînt multe căi prin care cercurile conducătoare din S.U.A. pot contribui la scindarea mai departe a prestigiului lor. Dar chiar numai aceste cîteva exemple enumerate mai sus și încă sînt suficiente. Dacă Statele Unite le aplică cu consecvență — ar adăuga probabil Franklin — succesul e garantat: prestigiul va continua să coboare vertiginos.

U. VALUREANU